

**«Формування архітектурно-дизайнерського середовища
сучасних культурних центрів»**

Пояснювальна записка
до кваліфікаційної роботи
на здобуття ступення вищої освіти «магістр»
за спеціальністю 191 «Архітектура та містобудування»
(освітня програма «Дизайн архітектурного середовища»)

Група 601-АД №10588984 ПЗ

Розробив (ла) студент (ка) групи 601-АД

«15» 01 2024р. [підпис] Мука Д. В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Керівник кваліфікаційної роботи

«15» 01 2024р. [підпис] Новоселова Н. В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Консультант з Архітектурні конструкції
(найменування розділу)

«15» 01 2024р. [підпис] Семко О. В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Консультант з Охорона праці
(найменування розділу)

«15» 01 2024р. [підпис] Семко О. В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Консультант з Мет. доповідний тер. та курси
(найменування розділу)

«15» 01 2024р. [підпис] Новоселова Н. В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Допустити до захисту

Завідувач кафедри архітектури будівель та дизайну

«15» 01 2024р. [підпис] Глізаренко В. А.
(підпис) (прізвище, ініціали)

СХЕМА ПОДІЛУ ГРАФІЧНОЇ ЕКСПОЗИЦІЇ НА АРКУШІ А1

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18

ВІДОМІСТЬ ІЛЮСТРАЦІЙ ТА КРЕСЛЕНЬ

Аркуш	Найменування	Примітка
1	Наукова ескіза;	
2	Наукова ескіза;	
3	Різдво на розрізі;	
4	Пасажи	
5	Візуалізації	
6	Візуалізації;	
7	Наукова робота;	
8	Наукова ескіза;	
9	Схеми орг. плану, організація, зони, функції.	
10	Темати на експозиції	
11	Візуалізації	
12	Візуалізації;	
13	Наукова робота	
14	Наукова ескіза	
15	Вид зверху	
16	Візуалізації	
17	Візуалізації	
18	Візуалізації	

ЗМІСТ

Відомість ілюстрацій та креслень графічної експозиції кваліфікаційної роботи...	
ВСТУП.....	
АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ, СТАН ВИВЧЕННЯ ТЕМИ.....	
1. НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ЧАСТИНА.	
1.1 РОЗДІЛ I. ІСТОРІЯ ТА ДОСВІД ПРОЄКТВАННЯ КУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ.	
1.1.1 Досвід проектування та будівництва культурних центрів.....	
1.1.2 Чинники, що впливають на формування культурних просторів.....	
1.1.3 Класифікація культурних просторів.....	
1.2 РОЗДІЛ II. ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄМНО -ПЛАНУВАЛЬНОГО ВИРІШЕННЯ КУЛЬТУРНИХ БУДІВЕЛЬ.	
1.2.1 Функціонально-планувального вирішення культурних центрів.....	
1.2.2 Об'ємно-просторове вирішення культурних центрів.....	
1.2.3 Організація внутрішнього середовища культурних центрів. Засоби виразності.....	
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ПО РОБОТІ	
2. АРХІТЕКТУРНО-ПРОЄКТНА ЧАСТИНА.	
2.1 Містобудівне обґрунтування рішення.....	
2.2 Архітектурно-дизайнерське вирішення об'єктів.....	
2.3 Архітектурно-планувальне вирішення об'єктів.....	
3. АРХІТЕКТУРНІ КОНСТРУКЦІЇ.	
3.1 Загальне конструктивне вирішення об'єкту.....	
3.2 Характерні конструктивні елементи.....	
4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ.	
4.1 Охорона праці.....	
4.2 Безпека у надзвичайних ситуаціях.....	
5. ІНЖЕНЕРНИЙ БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЇ ТА ТРАНСПОРТ.	
5.1 Організація транспортно-пішохідних зв'язків.....	
5.2 Благоустрій об'єкту дослідження.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.	

	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата	601-АД 10588984 ПЗ									
Розробив(ла)	Мурза Д.В.		15.01.24	Пояснювальна записка									
Керівник	Мельничук Н.В.		15.01.24										
Консультант	Семко О.В.		15.01.24										
Консультант	Семко О.В.		15.01.24										
Консультант	Мельничук Н.В.		15.01.24										
Консультант	Мельничук Н.В.		15.01.24										
Зав. кафедри	Тихонюк О.В.		15.01.24										
				<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%;">Стадія</td> <td style="width: 25%;">Аркуш</td> <td style="width: 50%;">Аркушів</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">ДР</td> <td style="text-align: center;">2</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;"> Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» </td> </tr> </table>	Стадія	Аркуш	Аркушів	ДР	2		Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»		
Стадія	Аркуш	Аркушів											
ДР	2												
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»													

ВСТУП

Вступ в тему проектування сучасних культурних центрів може бути захоплюючим та цікавим, оскільки ці об'єкти відіграють важливу роль у житті сучасного суспільства. Сучасні культурні центри не лише стають місцями для проведення культурних заходів, але також виступають як центри соціальної взаємодії, навчання та розвитку духовного стану відвідувачів цих центрів.

При проектуванні сучасних культурних центрів слід враховувати різноманітні аспекти, такі як архітектурний дизайн, функціональність, сталевикористання технологій, енергоефективність та створення затишного та привабливого середовища для відвідувачів, щоб вони могли якісно проводити час.

Крім того, сучасні культурні центри можуть включати в себе різноманітні зони такі як виставкові зали, кінотеатри, бібліотеки, музеї, майстер-класи, кав'ярні та інші мультимедійні приміщення. Це дозволяє створити унікальне середовище для розвитку культури та мистецтва, а також сприяти соціальному обміну та інтеракції. Таким чином, проектування сучасних культурних центрів вимагає комплексного підходу та уваги до деталей, щоб створити простори, які будуть сприяти розвитку культури та мистецтва, а також забезпечувати комфорт та задоволення від відвідування даних центрів навіть заради розваг та розвитку.

Культурні центри в Україні відіграють дуже важливу роль у розвитку суспільства та сприяють збереженню та популяризації культурної спадщини. Ось декілька причин, чому культурні центри є важливими для України:

1. Збереження культурної спадщини: Культурні центри можуть бути місцями для збереження та популяризації традиційної української культури, мистецтва, музики, танцю, ремесел та інших аспектів національної спадщини.

2. Сприяння розвитку мистецтва: Культурні центри надають можливості для творчого розвитку митців, організації виставок, концертів, театральних вистав та інших культурних заходів, що сприяє розвитку мистецтва в Україні.

3. Виховання та освіта: Культурні центри можуть бути місцями для проведення освітніх заходів, майстер-класів, лекцій та інших форм навчання, які сприяють розвитку культурної грамотності та розширенню знань.

4. Місця соціальної взаємодії: Культурні центри створюють можливості для людей зустрічатися, обмінюватися думками, досвідом та ідеями, що сприяє формуванню та підтримці спільнот, ділитися своїм досвідом з іншими.

Отже, культурні центри в Україні є важливими для збереження культурної спадщини, розвитку мистецтва, освіти та соціальної взаємодії, що сприяє розбудові суспільства та покращенню якості життя громадян та їх розвитку.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							4
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

семінари та інші події, які привертають гостей та туристів. Це може приносити значні прибутки для місцевої економіки, так як туристи та гості часто витрачають гроші на харчування, проживання та інші послуги.

Крім того, культурні центри можуть стати важливими місцями для залучення інвестицій. Вони можуть привертати інвесторів, які зацікавлені у сприянні розвитку культурно-творчих індустрій та збереженні культурної спадщини. Тому важливо підтримувати та розвивати культурні центри, щоб забезпечити стабільний розвиток економіки країни та зберегти культурну ідентичність нації. Культурні центри можуть бути дуже привабливими для туристів, які шукають нові враження та пізнавальні подорожі. Такі центри можуть бути місцем збереження та відтворення культурної спадщини, де туристи можуть ознайомитися з історією та культурою країни, побачити різноманітні виставки та експозиції, відвідати концерти та інші культурні заходи. Крім того, культурні центри можуть бути місцем проведення різноманітних туристичних програм, які допоможуть туристам побачити більше місцевих визначних пам'яток та познайомитися з місцевими традиціями. Наприклад, такі програми можуть включати екскурсії до музеїв, галерей, театрів та інших культурних закладів, а також організовані заходи, які допоможуть туристам поглибити своє розуміння місцевої культури. У результаті, культурні центри можуть стати важливим елементом туристичної інфраструктури країни, який приверне багато туристів та допоможе збільшити дохід від туризму. Тому важливо розвивати та підтримувати культурні центри, щоб вони залишалися привабливими для туристів та внесли свій вклад у розвиток туристичної галузі країни.

Культурні центри можуть бути сприйняті як асоціація з містом або країною, які вони представляють. Наприклад, відомий Парижський Оперний театр є символом Парижа та французької культури в цілому. Так само, Британський музей у Лондоні є символом Великої Британії та її історії. Ці культурні центри можуть бути важливими для маркетингових кампаній туристичної галузі, які пропонують туристам пізнавальні подорожі, пов'язані з культурою та історією країни. Таким чином, культурні центри можуть стати ключовим елементом рекламних кампаній та приваблювати до себе багато туристів.

Крім того, культурні центри можуть бути важливими для формування ідентичності міста або країни. Вони можуть стати символами культурного та історичного наслідку, які відображають значення та цінності країни. Тому розвиток та підтримка культурних центрів може бути важливим елементом формування національної ідентичності та підтримки культурного спадку.

Отже, культурні центри можуть бути важливими для туристичної галузі та формування ідентичності міста або країни. Розвиток та підтримка культурних центрів може допомогти зберегти та відтворити культурний спадок, привернути багато туристів та збільшити дохід від туризму. Також культурні центри можуть мати важливе значення для розвитку підлітків. Вони можуть стати місцем, де молодь може знайти своє захоплення та розвивати свої таланти. Наприклад, культурні центри можуть пропонувати заняття з музики, танців, театру, мистецтва та інших видів творчості. Ці місця можуть також допомогти підліткам знайти себе в світі та зрозуміти свої інтереси та цінності. Вони можуть допомогти розширити кругозір та погляди на світ та погляди в цілому.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		6

Приклади зарубіжних культурних центрів:

Культурний центр Фонду Ставроса Ніархоса у Каллітеї, на південь від Афін, Греція, є ідеальним прикладом структури, яка прагне зв'язатися з корінням своєї землі. Культурний центр розташований на вершині штучного пагорба з південного боку ділянки. Стратегічне розташування центру полягає в тому, щоб надати громадськості вид на море, з'єднуючи їх із місцевістю. Каллітея — морський порт, який приніс процвітання Афінам у стародавні часи.

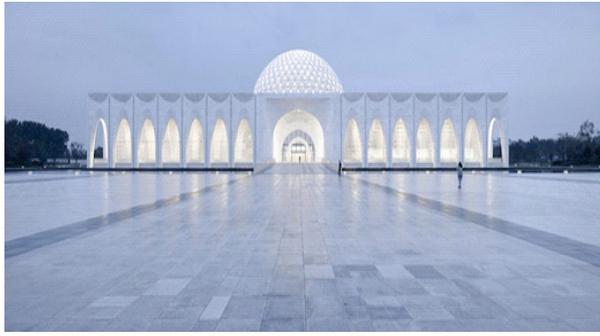

Prelude of the Shed — це розширення культурного центру, який можна з відносною легкістю побудувати будь-де. Він має єдиний великий план поверху з рухомими компонентами. Це дає людям можливість створювати імпровізовані простори, спеціально призначені для події, вистави чи виставки.

Malmö Live in Malmö, Швеція, знаходить розраду в міському середовищі та абстрагує власну версію дизайну від його контексту, має виразну форму.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		8

Мусульманський культурний центр у Ланфангу, Китай, обслуговує мусульманський анклав у районі Да Чанг. Ісламська архітектура та її потужний стиль підкреслюють майже поетичну структуру, яка залишає незабутнє враження. Ніщо так не об'єднує спільноту, як релігія. Ідентифікація людей та їхніх віросповідань під час розробки проекту є ще одним способом в дизайн.

Культурний центр Zinder у Тілі, Нідерланди, був названий урядом Тіля центром розваг. Уроки танців і музики, виставки, навіть поп-концерти. Привабливий фасад і велика кількість різноманітних просторів є ключовими в асиміляції культурного центру та дає дуже виразну форму яка запам'ятовується.

Revitalization Congress Center Hamburg культурний центр з'явився в результаті реконструкції площі Даг-Гаммаршельда. Нова будівля утворює сполучний елемент між старим і новим простором для проведення заходів і з'єднує три ситуації в одну послідовність: до нового входу можна дістатися через Конгресплац, а атриум з'єднує цей рівень із підвищеним «Бельведером». Досвід закордонних проєктів вражають та ставлять в приклад як потрібно робити культурні центри для відпочинку, навчання, розваг та культурної просвітності.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		9

Приклади Українських культурних центрів:

Мистецький арсенал — Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький арсенал», відкритий у Києві у 2007. Протягом 2010-х став однією з найважливіших культурних інституцій в Україні.

Національний палац мистецтв «Україна» — найбільша концертно-мистецька установа Києва та України, основне місце проведення концертів та заходів.

Арабський культурний центр в Одесі відкрито в червні 2001. Будівлю зведено на кошти бізнесмена сирійського походження Аднана Ківана. У центрі функціонує безкоштовна школа і бібліотека для вивчення арабської мови для всіх, незалежно від віку, громадянства і релігії. Центр можна відвідати щодня з 11 по 17 годину, окрім п'ятниці. При вході в молитовну залу треба роззутися, а жінкам видають хустки. Директор центру — доктор Ріяд Таха Шамсан. Проєкт будівлі розробило Одеське архітектурно-реставраційне бюро Архпроект-МДМ.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		10

Швидко зростаюча доступність цифрових технологій також змінює дизайн простору. Цифрові технології продовжують розвиватися швидким темпом, /пропонуючи студенту більшу доступність інформації, одночасно стаючи більш мобільним. Британське дослідження «Огляд просторових норм» подає класифікацію та порівняльний аналіз норм і стандартів проектування навчальних просторів. У публікації Г. В. Казакова, Е. А. Діденка проаналізовано видимий простір навчальних приміщень та розроблено рекомендації з архітектурно-просторової оптимізації систем освітлення та вибору зорової стратегії для кращого передавання візуальної інформації. В статті В. Г. Чернявського пропонується класифікація елементів предметно-просторового середовища інтер'єрів громадських будівель соціальної сфери.

Наведена класифікація є важливою передумовою створення номенклатури даних елементів для різних видів життєдіяльності людей в підприємствах: головної (основної) функції — виховання, навчання, лікування, торгівля і харчування; додаткової функції — очікування, відновлення, відпочинок, спілкування; допоміжної функції — інформація, зв'язок, комунікації, санітарні вузли. Проведений огляд і аналіз літературних джерел і публікацій, що стосуються проектування сучасних ЗВО, свідчить про те, що дана тематика активно досліджується науковцями західноєвропейських країн і США та потребує ширшого висвітлення в українській науковій літературі.

Висвітлити і обґрунтувати основні чинники, що впливають на підходи та методи проектування освітньо-культурних просторів і будівель в складі університетів, які, власне, покликані організовувати дозвілля сучасних студентів заповнювати прогалини у організації навчального процесу ЗВО України, сприяти міжуніверситетській та міжнародній співпраці.

Перспективи розвитку нашого суспільства в майбутньому, перш за все, визначатимуться якістю культури і освіти. Формування функційного наповнення студентських освітньо-культурних просторів, будівель і комплексів базується на двох основних напрямках: культура і освіта у вільний від навчання час. За кожним із цих напрямків стоїть певний вид діяльності, група приміщень і просторів. У кожному окремому випадку потрібно визначити оптимальний склад приміщень та функцій, що утворять необхідні зв'язки з існуючою системою університету та міста. Напрямок «Культура» передбачає проведення масових заходів, виставок, концертів, фестивалів, творчих зустрічей тощо.

Група приміщень, що відповідає за цей вид діяльності — це багато функціональні глядацькі зали, виставкові простори, холи, бібліотеки, музеї. Невід'ємною складовою цієї категорії є фізична активність, тому за необхідності, у разі нестачі такої функції в університетському містечку, в освітньо-культурних центрах розташовують спортивні зали для проведення різноманітних змагань, організації активного дозвілля студентів та дотримання здорового способу життя. Також в проектне рішення включають репетиційні зали в гуманітарних вишах, чи інших, за наявності творчих колективів.

Невід'ємною частиною функціонування об'єктів освітньо-культурного призначення є навколишнє ландшафтне середовище та експлуатовані дахи в теплу пору року. Відкриті ландшафтні амфітеатри можуть перетворити похилий рельєф території на активно діючу культурно-освітню та рекреаційну зону. Напрямок «Освіта» передбачає проведення семінарів, конференцій, круглих столів

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		12

співробітництва з іншими університетами, навчання у вільний від занять час та багато інших заходів. У цьому випадку в нагоді стануть конференц-зали, лекторії, зони колективного та тихого навчання. Окрім класичних лекційних залів у даному випадку проектують відкриті амфітеатри в холах, що слугують як неформальні навчальні зони, що, здебільшого, межують із закладами харчування. Такі зони слугують простором для проведення відкритих лекцій, презентацій та виступів, роботи над колективними завданнями та проектами.

Згідно з дослідженнями М. Б. Брауна, заклади харчування, коридори, холи, площі, двори, гуртожитки стають важливими елементами для формування навчальних зон із відкритим плануванням для самостійного та колективного навчання. Проте характер перерахованих груп приміщень здебільшого є хаотичним та непристосованим, або просто не передбаченим для такої функції. Тому інтеграція студентських освітньо-культурних просторів у склад функційного наповнення університетських містечок заповнює прогалини в організації навчального процесу на території університету.

Навчальний простір з гнучким плануванням — приміщення та зони, призначені для здійснення навчання у вільний час поза межами формальних навчальних приміщень (аудиторій, лекційних залів), що мають здатність трансформуватися та пристосовуватися до різних потреб. Необхідність поєднання певних функцій в одній будівлі чи у системі будівель і приміщень породжує чинник функціонального призначення, що безпосередньо впливає на принципи проектування і типологію освітньо-культурних студентських просторів і будівель. Чинник архітектурно-просторовий. Важливими передумовами до втілення успішного і комфортного простору для сучасних студентів є застосування нових підходів до проектування інтер'єрних рішень і загальної побудови внутрішнього простору і ландшафту, що його оточує.

Зокрема варто підкреслити, що для інтер'єрних просторів сучасних студентських культурних центрів характерні такі ознаки: – багатофункційність; – транзит як один з основних функційних процесів; – синтез комунікаційних і комунікативних функцій; – унікальний візуальний образ, що допомагає відвідувачу знайти, подумки виділити і зафіксувати об'єкт в структурі міста; – інформаційна насиченість; – роль «посередника», що допомагає людині адаптуватися в урбаністичному середовищі. Під факторами впливу розуміємо ті рушійні сили, які впливають на формування корпоративної культури і забезпечують її найбільшу ефективність. Культурний простір, в якому ми живемо, відображає багатоплярність світу, сформованого під дією численних і неоднорідних факторів, тому доцільно розглядати систему факторів, – взаємопов'язаних, але автономних, водночас. З погляду методології, доцільність вивчення впливу факторів на формування корпоративної культури зумовлена тим, що, по-перше, сукупність факторів дає змогу краще зрозуміти саму суть корпоративної культури, оскільки її структура підвладна дії факторів; по-друге, фактори яскраво засвідчують сприятливі та несприятливі тенденції, пов'язані із майбутніми станами культури, що важливе з огляду можливостей моделювання та побудови стратегії розвитку підприємства; по-третє, знаючи дію та напрямок впливу факторів, можна ефективно використовувати корпоративну культуру як внутрішнє джерело розвитку підприємства та зовнішньої адаптації до змін. Сукупність факторів можемо розглядати і

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							13
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

оцінювати відокремлено, хоч в реальному житті не має чіткої межі між їх дією.

У межах дослідження факторів впливу доцільно виходити із змістовної та процесуальної характеристики корпоративної культури. Змістова характеристика відображає структуру корпоративної культури, тобто, більш-менш, сталу величину. Процесуальна характеристика корпоративної культури відображає динамічні процеси формування моделей поведінки і взаємовідносин на основі цінностей, архетипів, базових уявлень, тобто, певний механізм дії, який може змінюватися частіше, ніж структура. З огляду на це, в системі факторів будемо виділяти ті, які впливають на структуру, і ті, які націлені на процеси, узгоджуючи динаміку і статику формування і розвитку корпоративної культури. Фактори пронизують всю структуру корпоративної культури, впливають на процеси, пов'язані із її формуванням.

Очевидно, що фактори є дуже неоднорідні, а їх вплив на формування корпоративної культури не є сталою величиною. Для узгодження й координування впливу факторів та ефективного використання їх як рушійних сил необхідна класифікація факторів. Пропонуємо до загальноприйнятого поділу факторів на зовнішні й внутрішні додати ще інші ознаки класифікації, які розширяють картину дослідження корпоративної культури.

Сьогодні перед культурно-інформаційними центрами стоїть завдання не лише поширення інформації про свою країну, а й створення надійної платформи для розвитку між цивілізаційного діалогу, який останнім часом перебуває фактично у стані колапсу через емігрантську кризу в Європі. Як суб'єкти культурної дипломатії, інформаційно-культурні центри забезпечують надання інформаційних, координаційних, навчальних послуг (наприклад, організація курсів, семінарів, тренінгів з вивчення мови, історії країни, яку вони презентують). Безумовно, що першочергово ці інституції мають надавати безкоштовні інформаційні послуги, які стосуються культурної спадщини та сучасного мистецтва, кіно, літератури, пам'яток архітектури, розвитку туристичної інфраструктури, проведення мистецьких заходів, зустрічей з відомими діячами тієї держави, яку вони представляють. Культурно-інформаційні центри повинні також розповсюджувати серед зацікавленої аудиторії. Довідкові матеріали, присвячені культурно-мистецькому доробку їх держави. Не останнє місце має відводитися й координаційним функціям культурно-інформаційних центрів, адже їм доцільно постійно проводити роботу з розширення мережі своїх партнерів, активно взаємодіяти з культурними установами держави перебування, брати участь у форумах, виставках, які сприяють презентації та промоції здобутків у культурній сфері їхньої держави.

Комплексне виконання означених функцій сприятиме реалізації цілей культурної дипломатії, адже буде постійно продукувати виникнення нових зв'язків, забезпечуватиме розширення аудиторії, небайдужої до культурного надбання держави репрезентанта, збільшує духовний попит на культурні цетри.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							14
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

1.1.3 Класифікація культурних просторів

В архітектурі культурні простори можна класифікувати за їх функціональним призначенням та архітектурним стилем культурних центрів для людей:
 1. Класичні культурні простори - це об'єкти, які мають класичний архітектурний стиль, зазвичай з використанням колон та арок. Це можуть бути театри, музеї, галереї мистецтв та інші об'єкти культури, які дають освіту.

Вірменський оперний театр

Британський музей

2. Модерністські культурні простори - це об'єкти, які мають сучасний архітектурний стиль, з використанням скляних та металевих конструкцій. Це можуть бути сучасні театри, музеї, концертні зали, галереї мистецтв та інш.

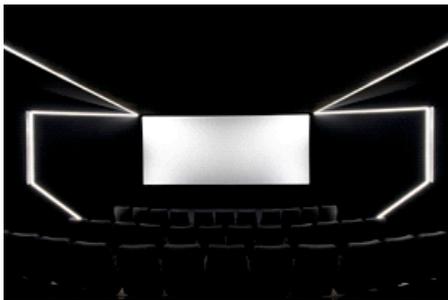

Центр досвіду вікінгів у Данії

Культурний центр Kulturbahnhof Aalen

3. Функціональні культурні простори - це об'єкти, які спеціалізуються на певному виді діяльності, наприклад, кіно-театри, опера, балетні театри та інші.

Кінотеатр Weltspiegel Cottbus

Оперний театр Осло

4. Мультифункціональні культурні простори - це об'єкти, які можуть виконувати різноманітні функції, наприклад, театральні зали, які також можуть використовуватися для концертів та інших подій культурних заходів.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							15
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		

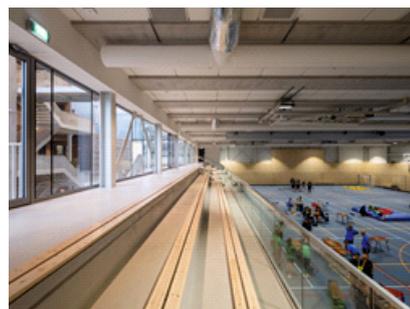

Київський театр

«Ла Скала», Мілан

5. Культурно-освітні комплекси - це об'єкти, які поєднують у собі культурні та освітні функції, наприклад, музеї з майстер-класами та лекційними заходами.

Культурні простори можна класифікувати за розташуванням у місті та за типами об'єкту. За розташуванням у місті культурні простори можна поділити на наступні категорії в яких можна зрозуміти основні культурні простори:

1. Центральні культурні простори - це об'єкти, які знаходяться в самому центрі міста та є його головними символами. Це можуть бути театри, музеї, концертні зали, галереї мистецтв та інші об'єкти культурного призначення.

2. Культурні простори в історичних районах - це об'єкти, які знаходяться в історичних частини міста та є важливими пам'ятками архітектури та культури. Це можуть бути старовинні театри, музеї, галереї мистецтв та інші об'єкти.

3. Культурні простори у нових районах - це об'єкти, які знаходяться в нових районах міста та є новими символами культури та розвитку. Це можуть бути сучасні театри, музеї, концертні зали, галереї мистецтв та інші об'єкти.

За типами об'єкту культурні простори можна поділити на наступні категорії:

1. Театри - це об'єкти, призначені для проведення театральних вистав та інших подій, пов'язаних з театром. 2. Музеї - це об'єкти, призначені для зберігання та експонування різноманітних колекцій, пов'язаних з історією, культурою та наукою. 3. Концертні зали - це об'єкти, призначені для проведення концертів та інших музичних подій та інших заходів.

4. Галереї мистецтв - це об'єкти, призначені для експонування та продажу різноманітних творів мистецтва, таких як картини, скульптури та інші.

5. Культурні центри - це об'єкти, які поєднують у собі різноманітні культурні заходи та активності, такі як театральні вистави, концерти, музейні експозиції, майстер-класи та інші. Україна має багату культурну спадщину, тому планування культурних центрів в архітектурі має велике значення. Серед найвідоміших культурних центрів можна відзначити Національний музей історії України, Національний художній музей України, Національний академічний театр опери та балету ім. Т. Г. Шевченка, Київський академічний театр драми та комедії на Липках. У світі також є багато визначних культурних

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		16

центрів, таких як Сиднейський оперний театр в Австралії, Музей Гуггенхайма в Нью-Йорку, Театр-музей Сальвадора Далі в Іспанії та інші. Кожен з цих об'єктів має свою унікальну архітектуру та функціональне призначення, що робить їх особливими та неповторними. Тривалий час Україна мала тривіальний і звulьгаризований образ у світі, часом невіддільний від російського. З 2004 року помітне увиразнення національної культури, її поступове відмежування як від пострадянської, так і від російської масової культури, набуття власного обличчя з характерними рисами. Сьогодні проблема упізнавання України у світі є ще більш актуальною, зважаючи на агресивну політику Російської Федерації та поширення нею неправдивої інформації про нашу країну. Існує нагальна потреба запобігти спотворенню іміджу України та позитивно вплинути на уявлення міжнародної спільноти про нас. На часі посилення культурної присутності України у світі, пошук діалогу та налагодження нових зв'язків, звернення до засобів культурної дипломатії, так званої «м'якої сили» зовнішньої політики. Під культурною дипломатією розуміють не лише інструмент вирішення певних зовнішньополітичних проблем, а й «дипломатію між культурами». Це дві пов'язані між собою, однак, принципово відмінні, ролі. У першому випадку культура виступає суб'єктом і слугує засобом досягнення порозуміння через обмін культурними цінностями. У другому – культура є об'єктом дипломатії, тоді як дипломатія модерує міжкультурний діалог. Заходи культурної дипломатії передбачають інституалізацію міжнародних культурних зв'язків. Більшість впливових європейських держав сьогодні створили мережі культурних інституцій за кордоном. Зокрема, у Києві працюють культурні представництва багатьох європейських країн: Британська Рада (Велика Британія), Французький Інститут (Франція), Чеський центр (Чеська Республіка), Польський Інститут (Республіка Польща), Інститут Сервантеса (Іспанія), Гете-Інститут (Німеччина) та інші. Діяльність цих інституцій має гібридний характер, чим відрізняється від роботи інших культурних державних закладів. Вони працюють при дипломатичних установах та підпорядковані міністерствам зовнішніх справ, але разом із тим змістом їх діяльності є власне культура. Дипломатична і культурна робота цих установ тісно між собою пов'язані, що й відповідає цілям та інструментам культурної дипломатії. Україна може використати наявний досвід функціонування культурних інституцій за кордоном багатьох держав, зокрема щодо моделей їх фінансування, підпорядкування, основних видів діяльності та налагодження співпраці з іншими державними та недержавними установами.

Державна підтримка. Держава бачить у культурних інституціях за кордоном інструмент для впровадження культурної дипломатії та реалізації зовнішньополітичних інтересів. Попри те, що певні культурні інституції за кордоном є неурядовими організаціями (наприклад, Гете-Інститут, що фінансується федеральним урядом Німеччини), однак від держави отримують всебічну підтримку. Попри те, що культурні центри (інститути) можуть мати власний бюджет, вагомим джерелом поповнення якого є мовні курси, основне фінансування здійснює держава. Наприклад, Чеський центр отримує основне фінансування з державного бюджету, яке розподіляється на утримання штату працівників та приміщення, а також на окремі програми (викуп авторського права, виставкова діяльність), а на інші програми практикується залучення .

									Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата	601-АД 10588984 ПЗ			17

1.2.1. Функціонально-планувального вирішення культурних центрів

Функціонально-планувальне вирішення культурних центрів передбачає наявність різноманітних приміщень та блоків, які мають свої функціональні призначення та взаємозв'язки між ними. Основними функціями культурного центру є проведення культурно-масових заходів, організація освітньої та розважальної діяльності, забезпечення доступу до культурних цінностей та інше. Основними приміщеннями культурного центру є:

1. Вестибюль – це перший простір, який зустрічає відвідувача. Вестибюль повинен бути просторим, світлим та зручним для розташування гардеробу, кас та інформаційного стенду для інформації для відвідувачів.

2. Кафе - підприємство громадського харчування та відпочинку, схоже на невеликий ресторан, але з обмеженим у порівнянні з рестораном асортиментом продукції, також, можливо, - з самообслуговуванням. Кафе є необхідною складовою ботанічного саду, оскільки відвідувачі часто хочуть перекусити або випити щось під час свого перебування в саду. Крім того, кафе може бути місцем проведення культурних заходів, таких як концерти, лекції або виставки. Важливо, щоб кафе було затишним і комфортним, зручним для відпочинку та розважальних заходів. Також важливо, щоб меню кафе включало страви з місцевих продуктів, що підкреслює екологічну спрямованість ботанічного саду.

3. Каворкінг - це спільне робоче простір, де люди можуть працювати над своїми проектами, виконувати роботу та обмінюватися ідеями. Каворкінги зазвичай знаходяться в офісних будівлях або в окремих приміщеннях, де є робочі столи, крісла, інтернет та інші необхідні зручності для роботи. Люди можуть приходити до каворкінгу на певний час (наприклад, на день або на кілька годин) та працювати у спокійній та стимулюючій атмосфері. Крім того, каворкінг може бути місцем для проведення зустрічей, тренінгів та інших подій для бізнесу та творчих професій в культурних центрах та освіти.

4. Концертна зала — зала призначена для проведення публічних концертів. Концертні зали за типами діляться на: 1. спеціалізовані концертні, розраховані на один вид концерту; 2. універсальні концертні, розраховані на демонстрацію кількох видів концертів; 3. універсальні видовищні, розраховані на концерти та інші види видовищ. Спеціалізовані зали мають найкращі акустичні властивості для запланованих музичних виконань. Великі зали є універсальними, у них є можливості налаштувати для конкретного виконання. Часто будують багатозальні комплекси, що здешевлює експлуатацію.

5. Художня галерея – це приміщення, де проводять виставки картин, скульптур та інших художніх творів. Вона повинна мати світлу та простору зону для експонування творів мистецтва.

6. Класи для занять – це приміщення, де проводяться різноманітні гуртки та заняття. Наприклад: 1. художні гуртки 2. вивчення іноземних мов 3. Програмування 4. театральні гуртки 5. наукові гуртки Вони повинні мати необхідне обладнання та меблі для проведення занять. 7. Бібліотека – це приміщення, де зберігаються та видаються книги, журнали та інші друковані матеріали. Вона повинна мати зручні меблі для читання, комп'ютерну зону та інформаційний стенд.

									Арк.
									18
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата				

8. Ботанічний сад – це комплекс приміщень та територій, призначених для вивчення та збереження рослинного світу. Основними функціями ботанічного саду є наукові дослідження, освіта та культурна діяльність. Основними приміщеннями ботанічного саду є: 1. Оранжереї – це приміщення, де зберігаються теплолюбні рослини, які не можуть рости на відкритому повітрі в даному регіоні. Вони повинні мати спеціальне обладнання для підтримки оптимальної температури та вологості. 2. Лабораторії – це приміщення, де проводяться наукові дослідження та експерименти з рослинами. Вони повинні мати спеціальне обладнання та інструменти для проведення досліджень. 3. Класи для занять – це приміщення, де проводяться лекції та практичні заняття з вивчення рослинного світу. Вони повинні мати необхідне обладнання та меблі для проведення занять. Територія ботанічного саду повинна бути поділена на різні зони, де ростуть різні види рослин. Наприклад, можуть бути окремі зони для тропічних, пустельних та лісових рослин. Також необхідно передбачити зони для відпочинку та прогулянок для відвідувачів. Взаємозв'язки між приміщеннями та блоками культурного центру повинні бути логічними та зручними для відвідувачів. Наприклад, вестибюль повинен бути зручно розташований поруч з аудиторією та касою, а бібліотека – поруч з читальним залом та інформаційним стендом. Також необхідно передбачити зони для відпочинку та кав'ярню для відвідувачів в культурних закладах.

1.2.2. Об'ємно-просторове вирішення культурних центрів

Об'ємно-просторове вирішення культурних центрів є важливим елементом їх архітектурного дизайну. Це означає створення простору, який буде відповідати функціональним потребам центру та відображати його культурну спадщину.

Одним з ключових елементів об'ємно-просторового вирішення є образне вирішення. Це включає в себе створення архітектурних форм, які можуть бути символами культурного центру. Наприклад, у Луврі в Парижі піраміда стала символом музею та стала його визначним елементом.

Лувр, Париж, Франція

Композиція також є важливим елементом об'ємно-просторового вирішення. Це означає створення гармонійного сполучення різних архітектурних елементів, таких як форми, кольори та матеріали. Композиція може бути складною або простою, але вона повинна відповідати функціональним потребам культурного центру та його культурній спадщині культурних центрів у світі.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		19

Усі ці елементи об'ємно-просторового вирішення повинні бути збалансованими та гармонійними, щоб створити простір, який буде відображати культурну спадщину та функціональні потреби культурного центру. Це включає не лише зовнішню архітектуру, а й внутрішній простір, який повинен бути зручним та функціональним для відвідувачів. Внутрішній простір повинен бути розглянутим з різних кутів з огляду на різні види діяльності, які відбуваються в культурному центрі. Наприклад, музей повинен мати виставковий зал, де можна ефективно розмістити та показати експонати, а також простір для відпочинку та ознайомлення з інформацією про музей.

Театр повинен мати зал для вистав, простір для глядачів та сценаристів, а також простір для репетицій та практики для надхнення людей.

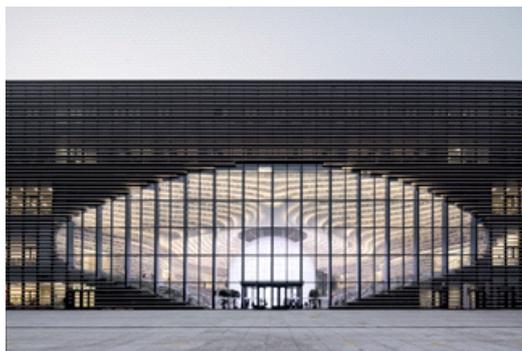
Музей сучасного мистецтва Корсакі Харківська муніципальна галерея

Отже, об'ємно-просторове вирішення культурних центрів є ключовим елементом їх архітектурного дизайну та повинно враховувати функціональні потреби та культурну спадщину центру. Він повинен бути збалансованим та гармонійним, щоб створити простір, який буде зручним та привабливим для відвідувачів. Культурні центри можуть мати різну архітектурну форму та дизайн, що залежить від їх місця розташування, призначення та історичного контексту. Деякі культурні центри можуть бути відновленими старими будівлями, які були перетворені на сучасні приміщення для проведення культурних заходів. Інші культурні центри можуть бути новими будівлями, спроектованими з урахуванням потреб та вимог сучасного світу. Одним з головних завдань при проектуванні культурних центрів є створення комфортного та затишного середовища для відвідувачів та артистів.

Просторова композиція культурного центру може впливати на відвідувачів різними способами. Наприклад, дизайн холу може створювати певний настрій або атмосферу, яка відповідає тематиці заходу. Також важливо, щоб хол був комфортним і зручним для відвідувачів, забезпечуючи достатньо місць для сидіння, зони відпочинку та інші зручності. Для цього можуть використовуватися різноманітні елементи дизайну, такі як освітлення, колірні рішення, акустичне оформлення та інші. Культурні центри можуть бути обладнані спеціальними підйомниками, розширеними дверима та іншими зручностями для людей з обмеженими можливостями. У загальному, образне вирішення культурних центрів може бути дуже різноманітним, що залежить від багатьох факторів. Однак, незалежно від їх дизайну та архітектурної форми, культурні центри є важливими місцями для культурного та соціального розвитку.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							20
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

Приклади сучасних образних вирішень культурних центрів:

Центр культурного туризму у Китаї Культурний центр Тяньцзінь, Китай

Культурний центр Lu Seyne, Франція

Культурний центр Zaanstad

Культурний центр Eemhuis

Культурний центр Daminghu 100

Культурний центр Red Stone Formation

Культурний центр Leper, Бельгія

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата

601-АД 10588984 ПЗ

Арк.

21

1.2.3 Організація внутрішнього середовища культурних центрів

Засоби виразності. Зал культурного центру - це приміщення, призначене для проведення різноманітних культурних заходів, таких як концерти, виставки, театральні вистави, кінопокази та інші. Він є місцем, де збираються люди, щоб насолодитися мистецтвом та культурою. Концертні зали забезпечують ідеальну акустику та зручне розташування для глядачів. Театральні зали створені для проведення незабутніх вистав, які залишають глядачів з емоціями на довгий час.

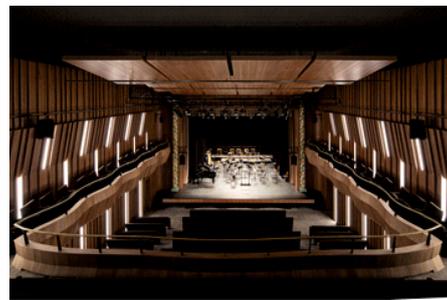
Кінозали дозволяють насолоджуватися улюбленими фільмами на великому екрані з чудовою звуковою супроводженням. Виставкові зали вражають своєю красою та оригінальністю експозицій. Конференц-зали дозволяють проводити наукові та бізнес-заходи на високому рівні. Усі ці зали мають свої особливості та неповторний шарм, що робить кожен візит до культурного центру незабутнім.

Типи залів культурних центрів можуть відрізнятися за їх призначенням та розмірами. Основними типами залів в культурних закладах є:

1. Концертні зали - приміщення з добре обладнаною сценою та аудіосистемою для проведення концертів, оперних вистав та інших музичних заходів.
2. Театральні зали - приміщення зі сценою та освітленням, які призначені для проведення театральних вистав та різних інших культурних заходів.
3. Кінозали - приміщення з екраном та аудіосистемою для показу кінофільмів.
4. Виставкові зали - приміщення для проведення виставок та експозицій.
5. Конференц-зали - приміщення для проведення наукових та бізнес-конференцій, дискусій та інших заходів.

Класифікація залів культурних центрів може бути здійснена за такими критеріями: 1. Розмір - великі, середні та малі зали. 2. Призначення - концертні, театральні, кіно- та виставкові зали. 3. Технічне обладнання - зали з добре обладнаною сценою та аудіосистемою, зал з проектором та екраном для показу фільмів тощо. 4. Комфортність - зали з різним рівнем комфортності (зал з великими м'якими кріслами, зал з класичними стільцями тощо). Інтер'єри культурних центрів можуть бути різних типів, залежно від їх призначення та функцій. Деякі з них:

1. Театральні центри - це приміщення, призначені для проведення театральних вистав, оперних вистав, концертів та інших подій. Інтер'єри таких центрів повинні бути спроектовані таким чином, щоб забезпечити максимальний комфорт для глядачів та виконавців. Один з ключових елементів успіху театального центру - це його зал. Зал повинен бути обладнаний таким чином, щоб кожен глядач мав можливість насолоджуватися виставою. Це може бути досягнуто за допомогою правильного розміщення сидінь, освітлення та звуку.

Концертний зал центру Allard Hall

Концертний зал театра Jordao

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		22

2. Музейні центри - це місця, де зберігаються та експонуються різноманітні колекції мистецтва, історичних артефактів та інших експонатів. Інтер'єри музеїв повинні бути спроектовані таким чином, щоб забезпечити максимальну безпеку експонатів та зручність для відвідувачів. Важливо враховувати функціональність інтер'єру. Наприклад, зони відпочинку та кав'ярні повинні бути розташовані таким чином, щоб вони не заважали експозиції, але були доступними для відвідувачів, які хочуть відпочити. Дизайн інтер'єру також може відображати цінності та місію музейного центру. Наприклад, якщо центр присвячений збереженню природи, то дизайн інтер'єру може використовувати природні матеріали та кольори, щоб підкреслити цю тему в інтер'єрі комплексу.

Підземне місто під музеєм Сюйчжоу, Китай

3. Бібліотечні центри - це приміщення, призначені для зберігання та розповсюдження книг та інших документів. Інтер'єри бібліотек повинні бути спроектовані таким чином, щоб забезпечити максимальний комфорт для читачів та забезпечити безпеку книг. Інтер'єри бібліотечних центрів можуть бути різними в залежності від їх функціонального призначення та архітектурного стилю будівлі. Однак, деякі загальні риси, які характеризують інтер'єри бібліотек, можуть включати: 1. Книжкові полки та стелажі: це основний елемент бібліотеки, де зберігаються книги та інші джерела інформації.

Полки можуть бути розташовані вздовж стін або у формі острівців. 2. Читальні зали: це простори, де відвідувачі можуть читати книги та переглядати інші матеріали. Читальні зали можуть мати різну атмосферу, в залежності від їх призначення. 3. Меблі: у бібліотечних центрах можуть бути різноманітні меблі, такі як столи, стільці, дивани та крісла. Меблі можуть бути виготовлені з різних матеріалів, таких як дерево, метал, пластик тощо. 4. Освітлення: правильне освітлення є важливим елементом в інтер'єрі бібліотеки. Відповідне освітлення забезпечує комфортні умови для читання та перегляду інформації. 5. Декор: декор може бути використаний для створення певної атмосфери в бібліотеці. Наприклад, на стінах можуть бути розміщені картини або фотографії, а на полках можуть бути виставлені статуєтки чи інші декоративні елементи. 6. Технології: сучасні бібліотеки можуть бути обладнані різноманітними технологіями, такими як комп'ютери, планшети, електронні книги тощо. Це дозволяє відвідувачам швидко знайти потрібну інформацію та зручно працювати з нею в комфортних умовах в культурних центрах.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		23

Центр культурної діяльності в Пекіні, Китай

Культурний простір центру Otago

4. Культурно-освітні центри - це приміщення, призначені для проведення різноманітних культурно-освітніх заходів, таких як лекції, семінари, майстер-класи та інші. Інтер'єри таких центрів повинні бути спроектовані таким чином, щоб забезпечити максимальний комфорт для учасників заходу та викладачів.

Однак, деякі загальні риси, які характеризують інтер'єри цих центрів, можуть включати: 1. Виставкові зали: це простори, де проводяться виставки різних видів мистецтва та культури. Виставкові зали можуть мати різну атмосферу та дизайн, залежно від тематики виставки. 2. Аудиторії: це приміщення, де проводяться лекції, семінари, конференції та інші події. Аудиторії можуть бути обладнані різноманітними засобами для презентацій та демонстрації матеріалів.

3. Бібліотеки: культурно-освітні центри можуть мати власну бібліотеку з різноманітними видами літератури та інформації. 4. Мистецькі студії: це простори, де проводяться майстер-класи та заняття з різних видів мистецтва, таких як малювання, скульптура, фотографія тощо. 5. Музеї: культурно-освітні центри можуть мати власний музей з експонатами різних тематик та епох. 6. Кав'ярні та ресторани: це простори, де відвідувачі можуть відпочити та насолодитися їжею та напоями після відвідування подій у центрі. 7. Декор: декор може бути використаний для створення певної атмосфери в культурно-освітньому центрі. Наприклад, на стінах можуть бути розміщені картини або фотографії, а на полках можуть бути виставлені статуєтки чи інші декоративні елементи. 8. Технології: культурно-освітні центри можуть бути обладнані різноманітними технологіями, такими як комп'ютери, планшети, електронні книги тощо. Це дозволяє відвідувачам швидко знайти потрібну інформацію та зручно працювати з нею в культурних центрах.

Університет Ліми, Перу

Центр культурної діяльності в Пекіні, Китай

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		24

5. Мистецькі центри - це приміщення, призначені для виставок та продажу мистецьких творів. Інтер'єри таких центрів повинні бути спроектовані таким чином, щоб забезпечити максимальний комфорт для відвідувачів та максимальну ефективність продажу творів мистецтва. Загальні риси, які характеризують інтер'єри мистецьких центрів, можуть включати: 1. Галереї: це простори, де виставляються різні види мистецтва, такі як живопис, скульптура, фотографія тощо. Галереї можуть мати різну атмосферу та дизайн, залежно від тематики виставки. 2. Майстерні: це простори, де проводяться заняття з мистецтва, такі як малювання, скульптура, кераміка тощо.

Майстерні можуть бути обладнані різноманітними матеріалами та інструментами для творчості. 3. Арт-кафе: це простори, де відвідувачі можуть насолоджуватися їжею та напоями під час перегляду мистецьких виставок або занять у майстернях. 4. Кінозали: мистецькі центри можуть мати власні кінозали для показу фільмів та документальних стрічок на мистецьку тематику. 5. Технології: мистецькі центри можуть бути обладнані різноманітними технологіями, такими як проектори, екранів, аудіосистеми тощо. Це дозволяє проводити презентації та покази фільмів на високому рівні у високій якості.

Музей порту Кобе, Японія

Музей ВМС, США

Тільки здійснення широкої програми заходів, спрямованих на забезпечення необхідної матеріально-технічної бази, може надати необхідні умови для збереження й подальшого розвитку культури. Адже культуру, науку, духовність взагалі в нормально функціонуючій державі не можуть бути справою другорядною. «Іноді здається, - зазначав О. Гончар, - що єдине, чим Україна тримається на світі, це її глибока духовність, непіддатні ніяким інфляціям золоті скарби української душі». Саме ці, накопичувані століттями, нетлінні скарби і є найглибшою запорукою національного відродження України, її економічного і культурного розвитку в найближчому майбутньому в культурі. Культурні центри відіграють важливу роль у сприянні культурному розвитку та збереженні національної спадщини. Вони є основою для розвитку мистецтва, музики, танцю, театру, літератури та інших форм культурної творчості.

Культурні центри можуть бути місцем проведення різноманітних заходів, таких як виставки, концерти, лекції, майстер-класи, фестивалі та інші культурні події. Основна мета культурних центрів полягає в створенні сприятливого середовища для розвитку творчості, обміну ідеями та співпраці між художниками, митцями та глядачами. Ці центри можуть також виконувати функцію освітнього центру, де надаються курси та тренування в галузі мистецтва та культури. Культурні центри є важливими для збереження і популяризації культурної спадщини та традицій. Вони створюють можливості для взаємодії між різними культурами та сприяють розвитку міжкультурного розуміння. Таким чином, культурні центри є основою для культурного.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		25

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Таким чином культурно-освітні заклади є популярними у всю світу, вони допомагають розвивати населення країни в культурному, мистецькому, освітньому та напрямку. Також вони допомагають економіці країни, визнання їх в інших країнах, в туристичному напрямку. Культурні центри грають важливу роль у збереженні та популяризації культурної спадщини, розвитку мистецтва та навчанні громадян. Вони створюють можливості для людей з різних соціальних груп спілкуватися, вивчати нові аспекти культури та розвивати свої творчі здібності. Культурні центри сприяють створенню сприятливого середовища для культурного обміну та співпраці між різними країнами для розвитку.

Вони також допомагають зберегти традиції та історію своєї країни, що є важливим для формування національної ідентичності. Культурні центри в Україні грають важливу роль у збереженні та розвитку національної культурної спадщини, популяризації мистецтва та навчанні громадян. Вони є місцями, де люди можуть спілкуватися, вивчати нові аспекти культури, розвивати творчі здібності та брати участь у культурних заходах. Культурні центри також сприяють міжнародному культурному обміну та співпраці, допомагаючи зберегти традиції та історію України. Вони є важливими для формування національної ідентичності та сприяють розвитку культурного туризму в Україні.

Культурні центри є важливими установами в світі, які сприяють збереженню, розвитку та поширенню культурної спадщини. Вони створюють можливості для людей вивчати й розуміти різноманітні аспекти культури, розвивати творчі здібності та спілкуватися один з одним. Культурні центри також сприяють міжнародному культурному обміну та співпраці, що допомагає зберегти та популяризувати культурну різноманітність. Важливою функцією культурних центрів є формування національної ідентичності та сприяння розвитку культурного туризму. У цілому, культурні центри в світі відіграють ключову роль у збереженні та розвитку культурної спадщини, сприяючи розумінню й поваги до культур інших народів. Культурні центри важливі з багатьох причин. По-перше, вони є місцями, де люди можуть зберігати, вивчати та відтворювати свою культурну спадщину. Це допомагає зберегти та передати майбутнім поколінням унікальні аспекти культури, традиції, мистецтво та історію свого народу. По-друге, культурні центри створюють можливості для розвитку та популяризації культурних видатностей. Вони можуть бути місцем проведення концертів, виставок, лекцій, майстер-класів та інших подій, що сприяють розвитку творчих здібностей та культурного обміну. По-третє, культурні центри сприяють розвитку туризму та місцевої економіки. Вони можуть привертати як місцевих жителів, так і туристів, що приносить дохід та сприяє розвитку інфраструктури. Загалом, культурні центри є важливими для збереження культурної спадщини, розвитку мистецтва та культурних традицій, а також для сприяння розвитку туризму та економіки. Світ без культури та культурних осередків не може існувати. Сама культура лежить в людині, як духовна так і матеріальна. Завдяки культурі ми можемо вчитись чомусь новому, відкривати нові таланти, хобі та різні захоплення. Культура та культурні осередки робить цей світ яскравим, різнобарвним та цікавим. Культура - це духовна частина.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		26

Розділ:
2. Архітектурно-проектна частина
601-АД 10588984

Виконав ст. групи 601-АД
Муха Д.В.

2.1 Містобудівне обґрунтування рішення

Шевченківський район-центральный район Полтави. До його складу входять села Мотель, Алмазний, Сади 1, Сади 2, Огнівка та Яр. Розташований у південно-західній частині Полтави, на правому березі річки Ворскли, тут є амфітеатр і Собольна площа. У 19 столітті тут була Полтавська фортеця. До складу району входять Кобищани, Очеретянка, частково територія Щербані, Розсошенці, Ванова гора та Інститутська гора. Шевченківський (Октябрський) район Полтави має понад 60-річну історію. Історія Шевченківського (Октябрського) району був створений 12 квітня 1952 року, утворений 12 квітня 1952 року відповідно до Указу Голови Верховної Ради Української РСР "Про утворення Зофненського району". Район був створений 12 квітня 1952 року відповідно до Указу Голови Верховної Ради Української РСР "Про утворення Жовтневого, Ленінської Київського районів міста Полтави". Однак назва "Жовтневий" не прижилася, із того часу в офіційних документах та листуванні використовується назва "Жовтневий". В офіційних документах та листуванні громадянин азивають його Жовтневим. Вони називають його "Октябрським". 20 травня 2016 року Октябрський району Полтави було перейменовано на Шевченківський. Однією з визіток Шевченківського району і всього міста Полтави є біла альтанка. Біла альтанка розташована на Івановій горі, 1908-1909 роки. Вона була побудована на честь 200-річчя Полтавської битви. Під час Північної війни на горбі були стародавня Сампсонівська вежа та Подільська дозорна вежа Полтавської фортеці. Сторожова вежа була зруйнована під час Другої світової війни. Площа є прогулянковим шляхом для мешканців району та міста, особливо молоді. Станом на 1 січня 2008 року в районі проживало 139000 осіб.

Рельєф рівномірний, з різким спадом на 0,5 км від річки (правий берег Ворскли, на якому він розташований, більш крутий, з пагорбами до 80 і 100 м над рівнем річки). Вулично-дорожня система Полтави складається з різноманітних смуг доріг, вулиць і транспортних засобів. Вулиці міста являють собою організовану систему, яка зв'язує різні райони та об'єкти інфраструктури. Полтава відома своїми магістралями, вулицями, призначеними для транспорту, зручними для пішоходів тротуарами.

Багато з цих вулиць мають асфальт і розмітку. » У місті є велосипедні доріжки, спеціально призначені для використання велосипедів. Зазвичай їх можна зустріти на узбіччях доріг і на відстані від автотранспорту. У Полтаві є автобуси та тролейбуси, які забезпечують пересування по місту громадським транспортом. Для цих видів транспорту використовуються спеціальні маршрути та станції. Пасажири також можуть замовити таксі в місті. Це зручний вид транспорту для пересування по місту, особливо на короткі відстані». Загалом велична мережа доріг Полтави добре розвинена, що дозволяє легко пересуватися як жителям міста, так і туристам. До переліку входять дороги, вулиці та тротуари, а також велосипедні доріжки громадського транспорту та таксі для пересування пасажирів, водіїв та звичайних пішоходів по місту.

Помірно-континентальний клімат притаманний переважно Полтавській області, яка має автохтонний клімат. Важливо відзначити, що особливості клімату значною мірою залежать від радіаційного фактора, який визначається широтою навколишньої території по відношенню до сонячної радіації. Показники радіаційного балансу і рівні сумарної сонячної радіації істотно змінюються, тривалість сонячного сяйва з півночі на південь збільшується від 1900 до 1980 годин на рік. Більшість сонячної енергії спрямовується на поверхню регіону в теплу пору року, особливо в кінці весни та літку. Середній радіаційний баланс в районі позитивний протягом року, але негативний.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		27

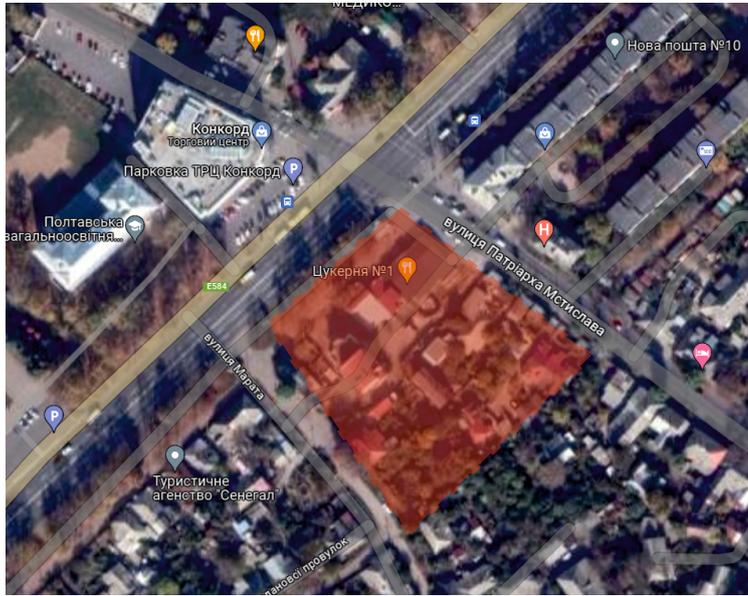
Територія для забудови знаходиться в Шевченківському районі, по Вулиці Європейська, навпроти ТРЦ Конкорд. Основні принципи містобудування, які використані при створенні Шевченківського району, включають оптимальне розташування будинків, садочків, шкіл, магазинів та інших об'єктів які необхідні жителям міста для користування та проживання щодня.

Також було надано увагу забезпеченню безпеки та комфорту відвідувачам, враховуючи розвиток рекреаційних та спортивних майданчиків тощо.

Шевченківський район також відзначається наявністю зелених зон, паркових територій та різних рекреаційних зон для прогулянок. Це сприяє створенню здорового та безпечного середовища для проживання. Таким чином, містобудівне рішення Шевченківського району було обрано через його гарне розташування з урахуванням потреб мешканців для відвідування культурного центру та отримання максимального комфорту та безпеки. Основною метою для проєктування в цьому районі є його розташування та тому що він один з найбільших районів. Об'єкт проєктування розташований на одній з головних вулиць Полтави та має великий потік людей, які можуть звернути увагу на цей культурний центр, через свою перспективу по вулиці та красу. Дорожньо-вулична система Полтави складається з різноманітних типів трас, доріг. Моторизовані транспортні засоби. Система вулиць міста добре впорядкована і з'єднує різні райони. Кілька районів та розвиток інфраструктури. Основні типи доріг у Полтаві: Транспортна система включає шосе, дороги для автомобілів і тротуари. На більшості цих доріг асфальтове покриття та розмітка використовуються переважно для пішоходів. Рух регулюється за допомогою велосипедних доріжок у місті. Радикали зазвичай зустрічаються на узбіччях вулиць. Встановіть територію, не зайняту автомобілями». Крім того, у Полтаві є один». Забезпечення громадського транспорту, в тому числі автобусів і тролейбусів. Переїзд з однієї частини міста в іншу. Ці транспортні засоби подорожують у певних місцях і на станціях. У цьому місті є також таксі.

Це дуже зручно, коли ви їдете містом, а особливо на короткий час. По суті, велика мережа в Полтаві добре розвинена, і завдяки їй можна зручно мігрувати мешканців і гостей. Крім того, до складу доріг, вулиць, вуличних тротуарів, велосипедних шляхів, засобів громадського транспорту, таксі та іншого транспорту. Тому вибрана ділянка є актуальною, людиною та користується попитом. На генеральному плані є будівля, зони накопичування, для того, щоб розвантажити накопичування людей та не було заторів біля входів в будівлю. Такаож на території запроєктована рекреаційна зона з площадками для відпочинку. На цих площадках є озеленення, антивандальні лавки з суцільного бетону, різні види дерев та все, для того щоб відпочити та прогулятися по території. Також навколо будівлі є проїзди для аварійних випадків. Запроєктованні парковочні місця для надземного користування. Сама ж будівля добре вписується на територію та надає їх чудового виду.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							28
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		

Ситуаційна схема

Умовні позначення:

- територія будівлі, яка запроєктована

Вид з гори будівлі, який показує все мощення території, проїзди, пішохідні зв'язки, озеленення, лавки, заїзди в паркінг, надземні парковки та інше.

Саме так запроєктованно для максимальної зручності відвідувачів цього культурного комплексу. Та створити сучасну та досконалу систему будівлі.

Територія будівлі та сама будівля гарно вписується в оточення та перспективу однієї з головних вулиць Полтави, що дає потім людей, яких може зацікавити даний комплекс для використання власних цілей та розвитку.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		29

Прямокутний фасад може бути важливим елементом дизайну будівлі, зокрема в культурних центрах. Його простота може мати кілька важливих переваг: Класичний стиль: Прямокутний фасад часто асоціюється з класичним архітектурним стилем. Це може допомогти створити враження стійкості, елегантності та часового безперервного стилю, що може впливати на атмосферу культурного центру. Функціональність: Простота форми може служити функціональним цілям. З таким фасадом легше планувати і розміщувати вікна, двері та інші архітектурні елементи, що може сприяти оптимальному використанню простору всередині інтер'єру. Акцент на інших елементах: Простий фасад може служити як фон для виділення інших архітектурних або художніх елементів. Наприклад, декоративні вікна, скульптури чи рельєфи можуть стати головними архітектурними акцентами. Можливості для мистецтва: Прямокутний фасад може стати «полотним» для великих архітектурних мистецьких проєктів. Художники часто шукають спрощені фони для створення вражаючих та виразних творів мистецтва. Економія ресурсів: Простота форми може сприяти економії будівельних матеріалів та витрат на будівництво. Це може бути іншим чинником, особливо в проєктах з обмеженим бюджетом, таких як культурні центри. Культурний центр в архітектурному дизайні можуть бути досить цікавими та естетично привабливими. Культурні центри запроектовані зі своїм композиційними рішенням згідно всіх сучасних норм та тенденціям. Культурний центр має просту прямокутну геометричну форму в плані, в одночас дуже функціональну як в плануванні, так і на самих фасадах.

Фасад культурного центру має чисті лінії, прості форми та мінімальне використання декоративних елементів. Фасад по формам є прямокутний з видвигаючим 2 поверхом, що надає об'єм будівлі та обіграє цікаву форму. Перший поверхив центру є панорамний вікнами та з вериткальними глухими елементами, які створюють чудову копозицію та обіграють прямокутну тему.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		31

Другий поверх виступає та має в своєму образі стін та вікон форму складних геометричних форм. Також на 2 поверсі є інтерактивний екран для показів різних анонсів, розважальних відео, соціальної реклами, крутих візуалізацій та багато іншого. 3 поверх має аналогічну схожість з 1 поверхом. Разом вони створюють композицію сучасної будівлі. Також на криші головного блоку є відкритий дах, який використовується лише в теплий період часу.

На даху розташовані різні лавки, зони для відпочинку та ігрові зони, озеленення. По периметру йде остеклення для забезпечення від випадіння відвідувачів комплексу та особливо дітей, які можуть гратися та нечайно випасти з відкритого даху. Відкритий дах є сучасним прийомом використання корисної площі в будівлях, та особливо в культурних осередках для відпочинку гостей комплексу та персоналу у вільний час та створення затишного осередку.

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата

601-АД 10588984 ПЗ

Арк.

32

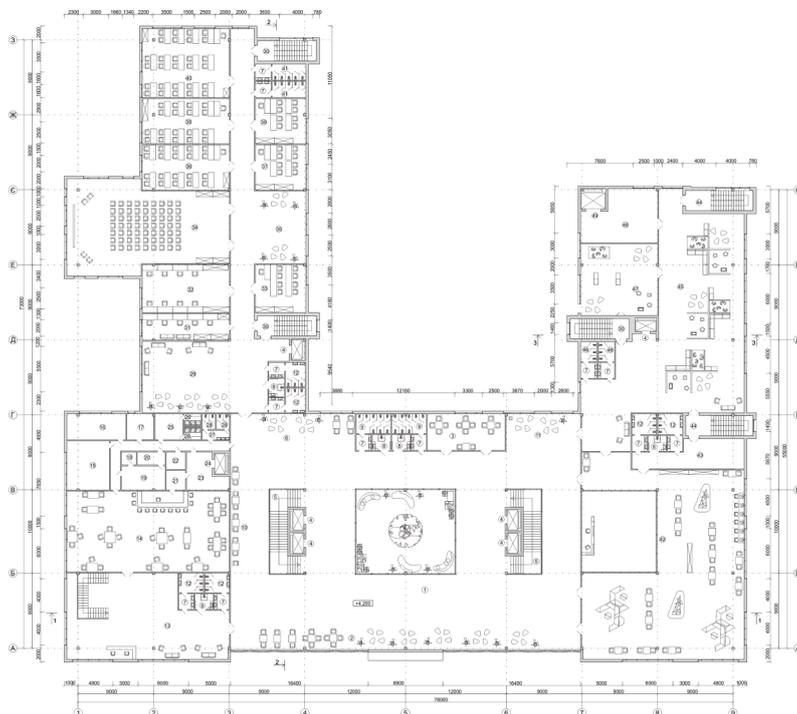

На території культурного комплексу розташований парк на задньому дворі. Будівля разом з рекреаційними зонами та перспективою однієї з найголовніших вулиць Полтави створює сучасну та привабливу композицію, та приваблює цим гостей та туристів міста. В цілому дизайн будівлі є пристим, але в той час гарним та продуманим в плані краси та функціональності, що дає привабливий вид території на якому запроєктований культурний центр та можливо стає культурною візитівкою району або самого міста для жителів та туристів.

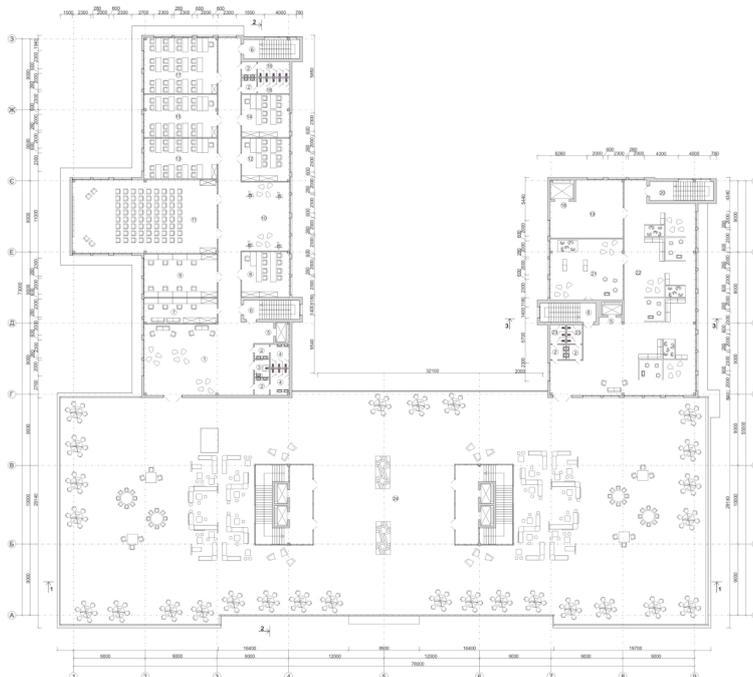

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		33

На другому поверсі розташовані великі простори, бібліотека на два поверхи, кафе на два поверхи та освітні аудиторії для розвитку дітей. Також на другому поверсі розташований експериментаріум для дітей та дорослих, дитина може прийти та зайнятися різним хобі, можливо знайти свою професію та інш.

На третьому поверсі розташований експериментаріум та освітні аудиторії для заняття різними гуртками та розвитком дітей. Є вихід на простір на даху, який створює осередок відпочинку та можливість зайняти себе різними іграми. В цілому планування вирішення будівлі є гарно спланованим та продуманим як для простих людей, так і для людей з інклюзивністю для зручності.

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата

601-АД 10588984 ПЗ

Арк.

35

Ракурси будівлі:

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата

601-АД 10588984 ПЗ

Арк.

36

Розділ:
3. Архітектурні конструкції
601-АД 10588984

Виконав ст. групи 601-АД
Муха Д.В.

забезпечувати покращену звукоізоляцію, що може бути важливим для створення спокійного та комфортного середовища для дітей.4. Вогнестійкість: Монолітні матеріали, такі як бетон, можуть мати високий рівень вогнестійкості, що є важливим для безпеки у разі пожежі.5. Енергоефективність: Монолітні конструкції можуть забезпечувати покращену ізоляцію та енергоефективність, що може зменшити витрати на опалення та кондиціювання повітря.

Однак, при використанні монолітних конструкцій слід також враховувати можливості адаптації до специфічних потреб дитячого центру, а також забезпечення доступності для дітей з обмеженими можливостями.

Зведення монолітних конструкцій включає кілька етапів, які потрібно виконати послідовно для успішного завершення будівництва. Ось основні етапи зведення монолітних конструкцій:1. Підготовчі роботи: - Розміщення будівельного майданчика. - Видалення верхнього шару ґрунту та підготовка підґрунтя. - Встановлення опалубки (металевих або дерев'яних форм) для набивки бетону.2. Змішування та набивка бетону: - Підготовка бетонної суміші з використанням цементу, піску, води та заповнюючих матеріалів. - Набивка бетонної суміші в опалубку за допомогою спеціальних машин або ручної роботи.3. Ущільнення та рівномірне розподілення бетону: - Використання вібраторів для ущільнення бетону та видалення повітряних мішків. - Розподіл бетону по всій площині конструкції для отримання однорідної структури.4. Витримка та затвердіння бетону: - Витримка бетону при необхідних умовах температури та вологості. - Затвердіння бетону протягом визначеного часу, зазвичай кілька тижнів.5. Видалення опалубки та обробка поверхні: - Після затвердіння бетону видаляється опалубка. - Проведення обробки поверхні для досягнення потрібної якості та вигляду.

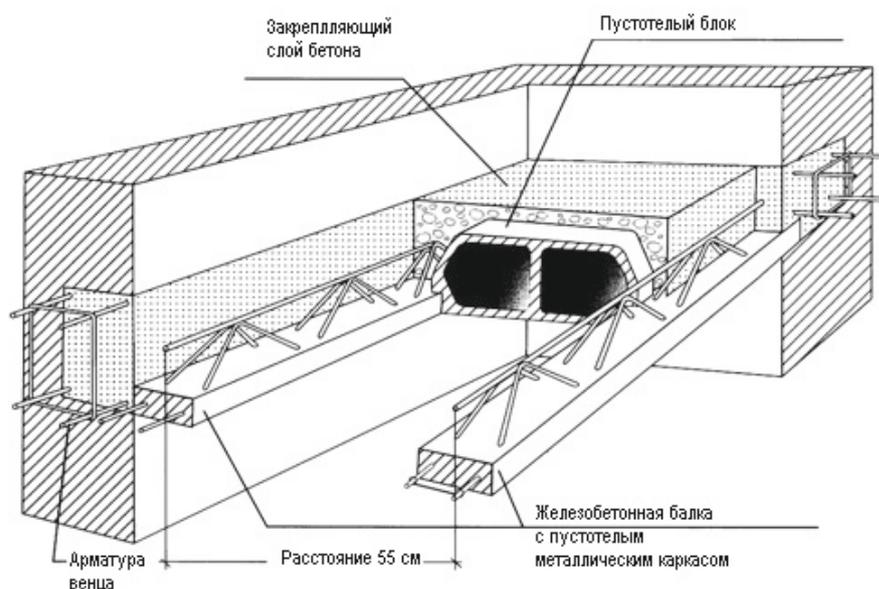
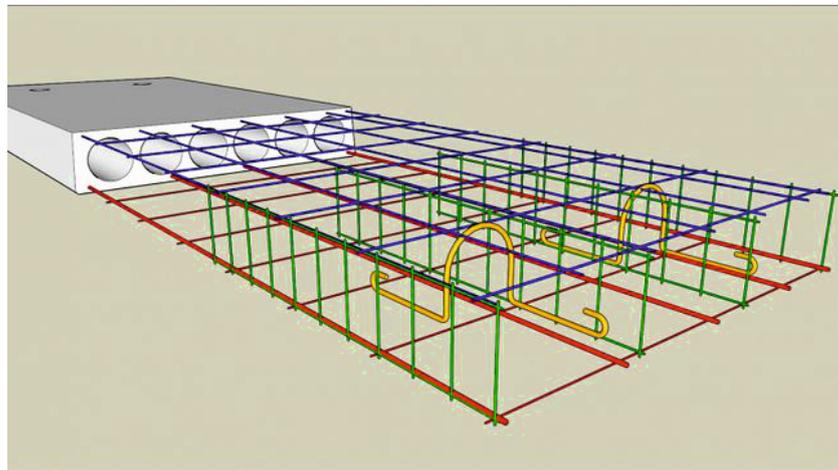
Це лише загальний огляд етапів зведення монолітних конструкцій, і кожен етап може включати додаткові підетапи та процедури в залежності від конкретних умов будівництва. Монолітні конструкції зазвичай зводяться за допомогою бетону. Процес включає в себе використання опалубки для утримання рідинного бетону до його затвердіння. Опалубка може бути виготовлена з дерева, металу або пластику. Цей процес дозволяє створити монолітні структури будь-якої форми та розміру.Щодо цегляних стін, для їх зведення використовують цегли, які зазвичай виготовляються з глини або шлаку.

Цегли з'єднуються за допомогою спеціального розчину (звичайно цементного) або глини. Цей процес вимагає точності та технічної експертизи для забезпечення міцності та стійкості стіни.Якщо ви плануєте будівництво з використанням цих матеріалів, важливо врахувати всі технічні та безпекові аспекти, а також дотримуватися будь-яких місцевих будівельних нормативів та вимог. Щоб забезпечити максимальну якість монтажу конструкцій будівлі та збільшити її строк експлуатацій та майбутніх витрах на капітальний ремонт всього комплексу. Зменшити витрати на будівництво та лишні розтрати на неякісні матеріали, заливання фундаменту, монтажу колон, замоноличення перекриття, кладку стін та перегородок, утеплення комплексу та вікон.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							38
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

3.2 Характерні конструктивні елементи

Монолітні центри для дітей можуть містити різноманітні конструкційні елементи, які спрямовані на покращення фізичного розвитку та розваги дітей. Деякі характерні конструкційні елементи монолітних центрів для дітей можуть включати: 1. Гірки: Різноманітні форми та розміри гірок, які дозволяють дітям кататися та займатися активним відпочинком. 2. Каруселі: Спеціально спроектовані каруселі для безпечного обертання дітей. 3. Лазні: Конструкції з різними рухомими елементами, які допомагають дітям розвивати координацію та м'язову силу. 4. Лабіринти: Складні структури з різними перешкодами для розвитку логічного мислення та координації рухів. 5. Балансувальні елементи: Дерев'яні бруски, канати та інші елементи для розвитку рівноваги та координації. 6. Колективні ігрові елементи: Конструкції, які сприяють груповим іграм та сприяють соціальному розвитку дітей. Це лише кілька прикладів конструкційних елементів, які можуть бути включені в монолітні центри для дітей. Важливо, щоб всі ці елементи були безпечними та враховували вимоги безпеки та комфорту дитини, та були екологічними для здоров'я дітей.

Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата

Розділ:
4. Охорона праці
601-АД 10588984

Виконав ст. групи 601-АД
Муха Д.В.

4.1 Охорона праці

•Рухомі машини і механізми; рухомі частини виробничого обладнання. (Небезпека травмування виключена, так як робочі інструменти та обладнання забороняється зберігати не у спеціально відведених для цього місцях).

•Підвищена запиленість та загазованість повітря робочої зони; (У приміщеннях будинків не містяться джерела та місця утворення пилу та газу, так як нормами встановлено щоденне вологе прибирання приміщень. Витяжна вентиляція не допускає перевищення концентрації шкідливих речовин).

•Підвищена або знижена температура поверхонь обладнання, матеріалів; (Пристрої, що виробляють тепло (газо- та електроплити, духові шафи, мікрохвильові печі і т.д.) та холод (холодильна камера), приховані захисною оболонкою та знаходяться у спеціально відведених для цього місцях).

•Підвищена або знижена температура повітря робочої зони; (Будинки мають автоматичну систему підтримання температури повітря в межах, що відповідають групі 2 ,за допомогою кондиціонерів та обігрівачів).

•Підвищений рівень шуму на робочому місці; (Основними джерелами шуму є (будівельне обладнання на етапі будівництва). Вплив шуму відбивається як на органи слуху, так і на загальний психічний стан нормальний людини.

•Підвищений рівень вібрації; (Джерела надмірної вібрації – відсутні).

•Підвищений рівень інфразвукових коливань; (надмірних коливань– відсутні).

•Підвищений рівень ультразвуку; (Джерела надмірних коливань– відсутні).

•Підвищена або знижена вологість повітря; (Зниження вологості повітря спостерігається узимку, після зниження температури повітря комфортної для людини та початку опалювального сезону; вологість повітря підвищується у процесі приготування їжі (кухня) та прання (пральня))

•Підвищена або знижена рухливість повітря; (Якщо повітряні потоки мають температуру до 36 С⁰, то вони освіжають лдину, а при температурах більше 40 С⁰- пригнічують).

•Підвищена або знижена іонізація повітря; (Повітря в приміщеннях, де багато людей і техніки, насичений позитивно зарядженими іонами кисню. Підвищений вміст позитивно заряджених іонів призводить до погіршення здоров'я, пригнічення нервової системи, настає недолік кисню).

•Підвищений рівень статичної електрики; (Експерти вважають, що низьковольтний розряд здатний змінити або перервати клітинний розвиток. Також відбувається позитивний заряд частинок пилу, що підвищує ймовірність виникнення дерматитів особи і відкритих частин шкіри (свербіж, екземи)).

•Підвищений рівень електромагнітних випромінювань; (Основними джерелами електромагнітного випромінювання є монітор комп'ютера. У разі знаходження джерела випромінювання в безпосередній близькості від людини, можливі патологічні зміни в органах зору, порушення обміну речовин, погіршення самопочуття та здоров'я працівника будівництва).

•Відсутність або нестача природного світла; (Причина виникнення полягає в невідповідності природного та штучного освітлення встановленим нормам. Недостатнє освітлення призводить до напруження очей, що при тривалому впливі веде до погіршення зору. Також головний біль, нервові напруження).

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		40

4.2 Безпека у надзвичайних ситуаціях

Робоче місце муляра розподіляють на три зони: робочу, яка включає ділянку зведення стіни і вільну смугу уздовж кладки шириною 60-70 см, на котрій працюють муляри; зону матеріалів шириною 130-150 см, на якій розміщують піддони з цеглою (каменями), ящики з розчином через 2,5-4 м та інші матеріали; виділяють транспортну зону шириною 50-60 см, де працюють такелажники. Кладку починають після перевірки правильності установки і натягування шнура-причалки. Для цього розкладають на стіні цеглу, розстилають розчин і приступають до кладки, яку починають з верстових рядів лицьової сторони стіни. Після зведення першого ярусу кладки на висоту не більше 1,2 м робоче місце муляра повинно бути підняте за допомогою підмостків, які звичайно встановлюють на перекритті будівлі (підмостки мають шарнірні стояки, які дозволяють змінювати їх висоту), або риштувань, які встановлюють на ґрунт і використовують при висоті кладки більш 9 м. Підмості та риштування, які поступають на будівельний майданчик повинні мати паспорт заводу-виготовника. Порядок їх монтажу і демонтажу визначають технологічною документацією залежно від виду конструкцій і технології робіт. Майданчик, на котрому монтують риштування, повинен бути спланованим. При наявності прокольного уклону прокладки, на які встановлюють стояки риштувань, слід заглибити у ґрунт до 30 см або використовувати прокладки висотою до 20 см.

З майданчика, на котрому змонтовані риштування, повинен бути організований відведення води. Стояки риштувань встановлюють по висоті, а щити вкладають перпендикулярно до стіни. Для забезпечення стійкості стояків риштувань їх слід прикріплювати до міцних частин будівлі по всій висоті. Анкери для кріплення стояків встановлюють при кладці стіни. При укладанні настилів і встановленні огорож висота поручнів повинна бути 1 м, відстань між стояками ≤ 2 м.

Ліса повинні бути оснащені грозозахисним заземленням з опором ≤ 15 Ом. Перед демонтажем риштувань слід убрати з настилів залишки матеріалів, інвентар та ін. Демонтаж проводять, починаючи з верхнього ярусу в послідовності, протилежній послідовності монтажу. У загальному комплексі будівельно-монтажних робіт із зведення фундаментів, стін і перегородок кам'яна кладка є провідним процесом, що визначає темпи ведення інших будівельно-монтажних робіт. Виконання кам'яних робіт пов'язане з виявом ряду можливих небезпечних чинників, до яких слід відносити: •роботу на висоті, а також падіння матеріалів і інструменту з висоти; •застосування вантажопідіймальних машин і засобів малої механізації; •транспортні засоби; •електричний струм та інші чинники, які можуть призвести до травм. Крім цього слід зазначити, що робота мулярів, як правило, проводиться просто неба і при несприятливих погодних умовах. Кам'яні роботи потребують значного фізичного навантаження, для них характерні стереотипні робочі рухи (монотонність), а також незручна робоча поза. Тому важливе значення для поліпшення умов праці мають фактори трудового процесу і в першу чергу важкість праці для робітників.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		41

Важкість праці – це характеристика трудового процесу, що відображає переважно навантаження на опорно-руховий апарат і функціональні системи організму (серцево-судинну, дихальну та ін.). Важкість праці характеризується фізичним динамічним навантаженням, масою вантажу, що піднімається і переміщується, загальним числом стереотипних робочих рухів, розміром статичного навантаження, робочою позою, ступенем нахилу корпусу, переміщенням у просторі. Потрібно зазначити, що будівництво будівель і споруд з цегли і керамічних каменів ведеться останнім часом в основному за індивідуальними проектами, тому і технологічні карти, без яких ведення робіт забороняється, розробляються спеціально на такі об'єкти індивідуально.

Основна увага при їх розробці приділяється профілактиці падінь людини і предметів (матеріалу, інструменту) з висоти. При проведенні цегельних робіт найчастішими причинами травматизму є відсутність огорож, падіння з висоти матеріалів і інструментів, застосування нестійких і несучасних риштувань, драбин, робота без ЗІЗ. Щоб запобігти травмуванню при виконанні кам'яних робіт, слід дотримуватись будівельних норм і правил згідно норм , а саме:

- при перенесенні й подачі на робоче місце вантажопідіймальними кранами цегли, керамічних каменів і дрібних блоків слід використовувати піддони, контейнери і вантажозахватні пристрої, які б виключали падіння вантажу при підйомі;
- кладка стін повинна проводитись із зовнішніх риштувань і підмостків, з внутрішніх настилів, укладених по балках перекриття будівель, що зводяться або з підмостків, які встановлюють на ці настили;
- рівень кладки після кожного переміщення засобів підмашування повинен бути не менше 0,7 м вище рівня робочого настилу чи перекриття;
- не допускається кладка зовнішніх стін товщиною до 0,75 м в положенні стоячи на стіні, при товщині стіни більше 0,75 м допускається проводити кладку стоячи на стіні, але з використанням запобіжних поясів, які закріплюються за спеціальні пристрої страхування;

- не допускається кладка стін будівель наступного поверху без встановлення несучих конструкцій міжповерхового перекриття, а також площадок і маршів у сходових клітках;
- при кладці стін заввишки 7 м необхідно використовувати захисні козирки по периметру будівлі, які б задовольняли наступним вимогам: ширина захисних козирків повинна бути не менше 1,5 м з ухилом між нижньою частиною стіни і поверхнею козирка в 110°, а щілина між стіною будівлі та настилом козирка не перевищувала б 50
- захисні козирки повинні витримувати рівномірно розподілене снігове навантаження, встановлене для даного кліматичного району, і зосереджене навантаження, не менше 1600 Н (160 кг), прикладене в середині прольоту;
- перший ряд захисних козирків повинен мати суцільний настил на висоті не більше 6 м від землі і зберігатися до повного закінчення кладки стін, а другий ряд, виготовлений суцільним або з сітчастих матеріалів з отворами не більше 50x50 мм встановлюється на висоті 6-7 м над першим рядом, а потім по ходу кладки послідовно переставлятися через кожні 6-7 м. При подачі цегли на робоче місце пакетами на піддонах необхідно застосовувати чотиристоронні і тристоронні футляри з нахилом убік захищеної задньої стінки приблизно на 15% для захисту робітників на будівництві.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							42
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		

Розчин на робоче місце слід подавати саморозвантажними ємностями (в бункери або ящики для розчинів) або спеціальними ємностями (з чотирма петлями) за допомогою вантажопідйомних кранів. Кладка стін дозволяється з риштувань, засобів підмашування або перекриття, причому висота кожного ярусу підмашування береться з таким розрахунком, щоб рівень кладки після кожного переміщення засобів підмашування був не менше ніж на 0,7 м вище за рівень робочого настилу або перекриття. У разі необхідності виконувати кладку нижче за цей рівень її слід здійснювати, застосовуючи запобіжні пояси або спеціальні сітчасті захисні огорожі. Не допускається кладка стін будівель наступного поверху без установки несучих конструкцій міжповерхового перекриття, а також майданчиків і маршів у сходових клітках. Безпека праці при покрівельних роботах Конструкція покрівель залежно від виду матеріалів, які застосовуються, може бути сполученою, коли покрівельний килим укладається безпосередньо по елементах покрівель або теплоізоляційному шару, чи горищною – з укладкою покрівельних матеріалів по спеціальній підкроквяної системі, яка споруджена на покритті й створює необхідний уклон. Горищні конструкції покриттів надійніші в експлуатації, тому що створюють більш сприятливі умови для роботи покрівельного килиму і дозволяють застосовувати довговічні покрівельні матеріали. Але вони влаштовуються з малорозмірних штучних матеріалів, а спорудження підкроквяних систем на багато прольотних покриттях промислових будівель взагалі не раціональне. Внаслідок цього на покриттях зі значними розмірами в плані, як правило, влаштовують м'які покрівельні килими у складі сполученої конструкції даху. М'які покрівлі з рулонних покрівельних матеріалів і покрівлі з азбестоцементних хвилястих листів складають основний об'єм покрівельних робіт. Випуск таких матеріалів передбачає ручну укладку їх на покриття. Вони мають невелику масу і доставляються на об'єкти будівництва у рулонах або пакетах. Рулонні покрівельні матеріали наклеюють пошарово на гарячих чи холодних бітумних мастиках, азбестоцементні листи укладають і кріплять на дерев'яній або металевій обрешітці. Як показує досвід улаштування покрівель, найбільш небезпечними та шкідливими є умови праці при влаштуванні рулонних покрівель на гарячих бітумних мастиках. Технологія виконання таких робіт включає три основні етапи: • підготовка основи під рулонний покрівельний килим (очистка і ґрунтування поверхні); • пошарове наклеювання основного водоізоляційного килиму із застосуванням гарячих бітумних мастик; • о б л а д н а н н я місць прилягання і захисного шару. Для виконання цих робіт використовують таке обладнання: • при підготовці основи під рулонний покрівельний килим – електро-, або пневмоінструмент для вирівнювання поверхні, машину типу СО-107А; для сушки основи – компресор для вилучення сміття та пилу, установку для транспортування і нанесення ґрунтовки; • при наклеюванні основного водоізоляційного килиму • установку для розігріву, подачі й нанесення гарячих бітумних мастик при обладнанні покрівель на об'єктах промислового призначення, малогабаритний бітумний котел для розігріву, подачі й нанесення гарячих бітумних мастик при обладнанні покрівель на об'єктах житлово-цивільного будівництва, газові горілки для підплавлення покрівельного шару,

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		43

обладнання для прикати рулонних матеріалів, підйомники для подачі матеріалів на покриття, візок універсальний для перевезення покрівельних матеріалів та бачків, обладнання для розігріву руберойду та інших методів безпеки.

При виконанні покрівельних робіт треба строго дотримуватись вимог. Допуск робітників до виконання покрівельних робіт дозволяється після огляду виконробом або майстром разом з бригадиром справності конструкцій даху, які несуть і огорожень. При виконанні робіт на даху з ухилом більше 20° робітники повинні застосовувати запобіжні пояси, страхувальні канати, нековзне взуття.

Для проходу робочих на мокрій або покритій інеем (снігом) покрівлі необхідно влаштувати трапи шириною не менше 0,3 м з поперечними планками для упору ніг. Не допускається виконання робіт на покрівлі під час ожеледі, туману, які спричиняють зниженню видимості в межах фронту робіт, грози і вітру швидкістю 15 м/с і більше. Особлива увага приділяється складуванню матеріалів на покрівлі, яке повинно проводитись тільки в тих місцях і кількостях, які передбачені проектом виконання робіт. При цьому передбачаються заходи проти їх падіння, в тому числі під впливом вітру. При використанні електроінструменту, електрообладнання необхідно заземляти їх корпус, а проводи, які підводять струм, брати в гумові трубки. Щоб уникнути доступу людей в зону можливого падіння з покрівлі матеріалів, інструменту, тари і стікання мастики, необхідно над місцями проходу людей влаштувати суцільні у вигляді галерей козирки. По периметру будівлі встановлюють огорожу небезпечних зон. Бітумну мастику слід доставляти до робочих місць, як правило, по бітумопроводу чи за допомогою вантажопідйомних машин.

При необхідності переміщення гарячого бітуму на робочих місцях вручну треба застосовувати металеві бачки, які мають форму усіченого конусу, зверненого широкою частиною вниз, з кришками, які щільно закриваються, і запірними пристроями. При цьому бачки, як і котли для розігрівання бітуму, заповнюють не більше ніж на $\frac{3}{4}$ їх об'єму. Для прийому бачків з розігрітою мастикою на похилій покрівлі влаштовують спеціальний майданчик з горизонтальним, рівним, щільним, жорстким настилом. Покрівельні роботи із застосуванням бітумів відносяться до процесів, пов'язаних з виділенням шкідливих речовин. При зниженні температури мастики з 230°C до 180°C виділення шкідливих речовин на робочих місцях покрівельників зменшується на 35-40%. Тому не допускається використовувати в роботі бітумні мастики температурою більше 180°C. Робітники, які зайняті на приготуванні гарячої бітумної мастики, забезпечуються захисними окулярами, респіраторами, гумовими чобітьми і захисним спецодягом. Вони обов'язково проходять щорічний медичний огляд, а до початку робіт – інструктаж.

Допуск сторонніх осіб до місця провадження робіт забороняється.

Місця варки і розігрівання бітуму повинні бути віддалені від дерев'яних будов і складів не менш ніж на 50 м, біля кожного варильного казана повинен знаходитись комплект протипожежних засобів. Якщо для цих цілей використовується декілька котлів, то відстань між ними має бути не менше за 5 м. Підігрівати бітумні суміші в приміщеннях потрібно в електричних бачках. Забороняється застосовувати прилади з відкритим вогнем для безпеки.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							44
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

Котли для варки і розігрівання покрівельних бітумних сумішей обладнуються приладами для виміру температури, забезпечуються вогнетривкими кришками, що щільно закриваються і закріплюються. Заповнення котлів допускається не більш ніж на $\frac{3}{4}$ їх місткості. Над котлом повинен бути влаштований вогнетривкий навіс для захисту від попадання атмосферної вологи. Щоб уникнути викиду розплавленого бітуму, не можна допускати попадання в нього води, льоду, снігу. При приготуванні ґрунтовки розплавлений бітум вливають в розчинник невеликими порціями, а не навпаки, з перемішуванням тільки дерев'яною мішалкою. При організації трудового процесу необхідно, щоб покрівельники знаходилися тільки з навітряної сторони, площа відкритої поверхні мастики з урахуванням випередження підготовки мастичної основи під полотно руберойду, що приклеюється, була не більше 0,6 м². Щоб не допускати роботи в зігнутому положенні, що призводить до швидкого стомлення і підвищеного поглинання шкідливих речовин, покрівельна скребачка повинна мати довжину ручки не менше за 1,8 м. Якщо робота з гарячим бітумом виконується декількома робітниками і бригадами, то відстань між ними повинна бути не менше 10 м. Місця робіт з гарячою бітумною масою, а також проходи й підходи до них повинні бути добре освітлені. Безпека праці при штукатурних роботах. Проведенні штукатурних робіт найчастішими причинами НВ є: • падіння робітників з риштування, засобів підмашування, люльок; • падіння предметів з висоти; • несправність засобів механізації для транспортування матеріалів або при нанесенні штукатурних розчинів механізованим способом; • не навченість робітників; • потрапляння на шкіру або в очі розчинів або частинок вапна та інших агресивних речовин, які застосовуються для роботи в зимовий період.

До роботи штукатура можуть бути допущені особи, навчені за спеціальною програмою, що мають відповідні посвідчення. До робіт з приготування хлорованих розчинів допускаються особи, не молодше 18 років, які пройшли медичний огляд і спеціальне навчання з безпечного приготування хлорованих розчинів. Зовнішні штукатурні роботи дозволяється проводити з інвентарних наземних або підвісних риштувань або з пересувних баштових засобів підмашування. Штукатурити зовнішні віконні відкоси за відсутності риштувань треба з люльок або настилів, розташованих на пальцях, які випускаються з отворів стін. Внутрішні штукатурні роботи, а також установку збірних карнизів і ліпних деталей усередині приміщення треба проводити з підмостків або пересувних столиків. Підмости і столики встановлюють на підлогу або суцільні настили по балках перекриттів. Нарощувати підмости ящиками, бочками або іншими предметами, а також використовувати як основу для підмостків ванни, радіатори опалювальної системи, підвіконня - забороняється. Підмости та столи заввишки 1,3 м повинні обов'язково мати огорожі. На сходових маршах проводити штукатурні роботи слід зі спеціальних столиків з ніжками різної довжини, що дає можливість встановлювати столики на сходах і розташовувати робочий настил горизонтально. Робочий настил повинен бути обов'язково захищений бортовою дошкою для захисту робітників на будівництві.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		45

При кольоровій штукатурці забороняється застосовувати свинцевий сурик, свинцевий крон, мідянку та інші шкідливі для здоров'я пігменти.

При проведенні штукатурних робіт механізованим способом необхідно дотримуватися таких вимог безпеки: до управління розчинонасосом і штукатурними машинами можуть бути допущені особи не молодше 18 років, навчені, атестовані і які мають посвідчення; перед початком кожної зміни обов'язково слід перевірити справність запобіжних клапанів, манометрів, шлангів, дозаторів, розчинонасосів, цемент-гармат та іншого устаткування; манометри і запобіжні клапани повинні бути обов'язково опломбовані; необхідно постійно стежити за показанням манометра: при тиску в системі вище за нормальний розчинонасос слід терміново вимкнути; суворо забороняється проводити чищення, змащування і ремонт розчинонасосів під час їх роботи, перегинати шланги під гострим кутом і у вигляді петлі, а також затягувати сальники під час роботи штукатурних машин. Оператори, які наносять штукатурний розчин за допомогою сопла, повинні бути забезпечені захисними окулярами. Робочі місця штукатурів-операторів, сопловщиків повинні бути обов'язково зв'язані звуковою і світловою сигналізацією з робочими місцями мотористів штукатурних машин. Безпека праці при виконанні бетонних робіт.

Технологічний процес бетонних і залізобетонних робіт складається з виготовлення бетону і розчину, виготовлення і монтажу опалубки, заготівлі та обробці арматури, укладання бетону, розпалубки. Вимоги безпеки при виготовленні бетону і розчину. При виготовленні бетону та розчину на робочих місцях бетонозмішувальних вузлів (БЗВ) можлива присутність наступних небезпечних і шкідливих виробничих факторів: рухомі і обертові деталі машин, механізмів, матеріалів; пил, шум, вібрація, відхилення від норм параметрів мікроклімату, підвищена напруга в електричному ланцюзі, а також розташування робочих місць на різних рівнях і значній висоті. Основні вимоги безпеки: 1. транспортування інертних матеріалів повинно проводитися із застосуванням «мокрих» технологій; герметизацією трубопроводів бетонозмішувального обладнання; пристроєм систем вентиляції; 2. операторів бетонозмішувальних вузлів (БЗВ) розташовують в окремих приміщеннях герметизованими екранами зі скла; 3. робітники, які обслуговують БЗВ обов'язково повинні використовувати засоби індивідуального захисту (ЗІЗ) - спецодяг, респіратори, навушники та ін.; 4. при виготовленні бетонної суміші з використанням хімічних добавок необхідно виконувати вимоги безпеки щодо попередження опіків шкіри та очей працюючих. Чищення або ремонт бетонозмішувачів, бетононасосів, цемент-гармат та інших машин допускається тільки при виключеному рубильнику.

Бетононасоси встановлюють у прямках так, щоб навколо них були проходи шириною не менше 1 м. При продувці бетонопроводу (у зимовий час) стиснутим повітрям при робочому тиску не більше 1,5 МПа робітники повинні знаходитися на відстані не менше 10 м від вихідного отвору бетонопроводу для безпеки.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							46
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		

Робітники, які обслуговують цемент-гармату або бетон-шприць-машину, повинні надягати спеціальні захисні окуляри. При роботі з цемент-гарматою або бетон-шприць-машиною треба постійно стежити за показниками манометра, не допускаючи підвищення тиску вище рівня, передбаченого інструкцією.

Перед початком роботи повинна бути перевірена наявність документів, що підтверджують проходження машинами випробувань відповідно до вимог Держгірпромнагляду. Бетонопроводні естакади і настили споруджують відповідно до розрахунку, огорожують поручнями і обладнують колесо відбійними брусами та упорами. Вимоги безпеки при опалубних роботах.

При монтажі опалубки й арматури, розвантаженні бетонних сумішей в опалубку особливу увагу слід звертати на міцність і стійкість підтримуючих конструкцій, а також на міцність такелажних пристроїв для підйому каркасів, блоків опалубки й арматури. Опалубку для зведення монолітних залізобетонних конструкцій слід виготовляти і застосовувати відповідно проекту виробництва робіт (ППР). Опалубку, як правило, виготовляють телсі. При цьому можливий прояв таких небезпечних і шкідливих виробничих факторів як: переміщення виробів, заготовок; рухомі частини механізованого ручного інструменту; підвищена напруга в ручному електроінструменті; гострі крайки, задирки; розташування робочого місця на висоті; шум, пил, вібрація та ін.

При встановленні опалубки на висоті до 8 м слід застосовувати підмости з поручнями висотою 1 м і бортовою упорною дошкою висотою 15 см.

При роботах на висоті більше 8 м необхідно влаштовувати настили шириною не менше 70 см з огороженнями й опорами на спеціальні підтримуючі риштування. При монтажі опалубки кожен наступний ярус встановлюють тільки після закріплення нижнього ярусу. Розміщення на опалубці устаткування не передбаченого ППР, а також знаходження людей не задіяних у виробництві робіт не допускається. Подача бетону в опалубку регулюється затвором, який обов'язково повинен бути в бункері або бадді. Причому, сам бункер або баддя встановлюються по висоті на відстані не більше 1 м від опалубки.

Розбирання опалубки повинно проводитися після досягнення бетоном необхідної міцності і з дозволу виконроба або головного інженера. При розбиранні опалубки треба дотримуватися обережності, опускати елементи опалубки за допомогою лебідок і кранів. Безпека при заготівлі і обробці арматури. Заготівля та обробка арматури повинна проводитися в спеціально обладнаних місцях, які повинні задовольняти наступним вимогам: •місця, де здійснюється розмотування бухт (мотків) з арматурою, а також її вирівнювання огорожуються; •при різанні арматури на верстатах (гільйотинах) на відрізки менше 0,3 м треба використовувати пристрої, щоб уникнути їх розліт; •складати арматуру треба у спеціально відведених місцях на стелажах або на підкладках з прокладками; •щоб запобігти травмування працюючих торцеві частини стержнів арматури в місцях загальних проходів, де ширина менше 1 м необхідно вкривати щитами; •при натягу арматури в місцях проходів встановлюють огорожу висотою не менше 1,8 м, для безпеки робітників;

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		47

•не допускається перебування людей на відстані ближче 1 м від арматурних стержнів, які нагріваються електрострумом.Робітники, які зварюють арматуру, повинні мати засоби індивідуального захисту (гумові чоботи і рукавички, захисні маски і т.п.).Необхідно звертати особливу увагу на забезпечення умов, що виключають можливість ураження працюючих електричним струмом.

З цією метою при виконанні електрозварювальних робіт і вібруванні бетонної суміші необхідно заземлювати конструкції, що зварюються, а також металеві частини зварювальних установок і вібраторів.Безпека при укладанні бетонної суміші. При укладанні бетонної суміші використовують бункера (бадді) відповідно до нормативних документів (ГОСТ 21807-76). При подачі бетонної суміші в баддях повинні бути вжиті заходи проти мимовільного відкривання затворів бадей. Переміщати їх навантаженими або порожніми можна тільки при закритому затворі. При вивантаженні суміші з бадей, щоб уникнути динамічних перевантажень, відстань від низу бадді до площини розвантаження не повинна перевищувати 1 м.Переміщати їх навантаженими або порожніми можна тільки при закритому затворі.Під час ущільнення бетонної суміші електровібраторами виконуються такі вимоги:1.Під час перерви в роботі і переході з одного місця на інше треба вимикати електровібратор.2. Для уникнення обриву проводу й ураження працівників струмом не перетягувати вібратор за шланговий провід або кабель.3.Вібратор із площадкою під час ущільнення бетонної суміші переміщувати тільки за допомогою спеціальних гнучких тяг. 4.Забороноюється проводити роботи вібратором із приставних драбин.5.Електропроводку вібратора треба підвішувати, а не прокладати поверх укладеного бетону.6.Під час дощу або снігопаду вимикачі електровібратора закривати (ізолювати) від попадання в них вологи. Електровібратор укривати брезентом або прибирати у приміщення.

При виконанні бетонних і залізобетонних робіт у зимових умовах небезпека виробничого травматизму помітно зростає. У цьому зв'язку до бетонування в зимових умовах допускають робітників тільки після проходження ними спеціального інструктажу. До обслуговування паро підводних мереж електроустановок, контролю за режимами термообробки допускають тільки спеціально підготовлених фахівців. При здійсненні електропрогріву, крім обмеження доступу людей до місця прогріву шляхом установки огорожень і попереджуючих написів, необхідно в зоні прогріву включити червону сигнальну лампочку. Бетонування, а також усі роботи, пов'язані з переключенням електродів, вимірами температури, ремонтом лінії та ін., виконують тільки при відключеному струмі і відключених рубильниках на щитах «низької» і «високої» сторін. При електропрогрівання бетону монтаж і приєднання електрообладнання до електричних мереж виконується тільки електромонтерами, які мають кваліфікаційну групу по безпеці праці не нижче III. Також передбачається цілодобове перебування електромонтера.Перебування людей і виконання будь-яких робіт в зоні електропрогрівання не допускається. Відкрита (не забетонована) арматура залізобетонних конструкцій, з'єднаних з ділянкою електропрогрівання підлягає заземленню (зануленню) для безпеки робітників.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		48

Безпека технологічного процесу виробництва збірного залізобетону.

Технологічний процес виробництва збірного залізобетону складається з наступних основних операцій: розвантаження, подача і зберігання в'язучих речовин і заповнювачів, при необхідності – попередня обробка заповнювачів, виготовлення бетонної суміші; виготовлення арматури; формування виробів, термовологісна обробка відформованих виробів, обробка і оздоблення лицьової поверхні виробів; контроль якості виробів; складування готових виробів.

Аналіз травматизму і професійних захворювань на підприємствах з виготовлення залізобетонних виробів показує, що найбільш небезпечними шкідливими є цехи виготовлення бетонних і розчинних сумішей, арматурні й формувальні. Бетонозмішувальні цехи в комплексі зі складами цементу і заповнювачів повинні забезпечувати технологічний процес бетонної суміші, /загальну систему керування механізмами й агрегатами, які б відповідали нормам, безпечної експлуатації. Обладнання в бетонозмішувальних цехах може розташовуватися за одноступеневою (вертикальною) чи двоступеневою (партерною) схемою. На більшості підприємств з виготовлення збірних залізобетонних виробів бетонозмішувальні цехи побудовані за одноступеневою схемою, тому що обладнання за вертикальною схемою розташовується більш компактно, його можна комплексно механізувати і автоматизувати, цехи займають менші площі, забезпечують високу продуктивність.

При цьому потрібна висота будівлі до 20-25 м. Бетонозмішувальний цех при одноступеневій схемі розподілений на три відділення: надбункерне, дозувальне і бетонозмішувальне. На рис. 14.6 представлена автоматизована висотна односекційна бетонозмішувальна установка циклічної дії з двома стаціонарними бетонозмішувачами примусової дії типу СБ-146, СБ-138А. У надбункерне відділення поступають інертні матеріали, цемент, які далі подаються в дозувальне відділення. У надбункерному відділенні умови праці характеризуються високою запиленістю, шумом, вібрацією, незадовільними умовами мікроклімату, освітленістю і цілим рядом механізмів, які є травмонебезпечними чинниками. Дозувальне відділення оснащено обладнанням для дозування цементу, заповнювачів, води, різних добавок і вузлом перевантаження для подачі дозованих компонентів бетонній суміші у бетонозмішувач. У дозувальному відділенні особливу увагу слід приділяти досягненню надійної герметизації дозувальних апаратів. Щільні гумові кожухи навколо затворів бункерів і дозаторів є гарним захистом проти виділення пилу в робоче приміщення. Крім того, пульт керування слід розташовувати в окремій скляній кабіні. У бетонозмішувальному відділенні розташовують бетонозмішувачі й роздавальні бункери готової бетонної суміші, за допомогою яких бетонна суміш подається на транспортні засоби. Для запобігання виділенню пилу в бетонозмішувальному відділенні навантажувальні й розвантажувальні отвори повинні бути щільно закриті, а всі канали для спуску цементу та інертних газів в бетонозмішувач надійно герметичні. При цьому необхідно додержуватися відповідного порядку навантаження бетонозмішувачів: спочатку подають воду, потім пісок, гравій і тільки після цього цемент. Для зменшення виділення пилу з бетонозмішувачів у момент завантаження їх цементом застосовують розбризкування води з форсунок, що створює суцільну водяну.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата		49

Крім санітарно-гігієнічних шкідливих факторів у бетонозмішувальному відділенні присутні й небезпечні – це, в першу чергу, бетонозмішувачі.

Вводити в бетонозмішувач, коли він обертається, які-небудь предмети (наприклад, для прискорення розвантаження) забороняється. Ремонтувати, чистити і оглядати дозволяється тільки при їх повній зупинці, відключенні електроживлення і стислого повітря. На пульті керування повинен бути висіти плакат “Не включати – працюють люди!”. Виготовлення арматурних виробів пов'язано в основному зі зварювальними роботами. На підприємствах з виготовлення залізобетонних виробів найбільш складним і працеємним процесом є формування виробів. Основною операцією процесу формування виробів є ущільнення бетонної суміші. Метод ущільнення бетонної суміші і механізми для ущільнення визначають технологічний процес виготовлення виробів і схему виробництва. Для поліпшення умов праці на підприємствах залізобетонних виробів застосовують як колективні, так і індивідуальні засоби захисту. Це і впровадження малошумних віброагрегатів, боротьба з шумом і вібрацією на шляху їх розповсюдження, для оздоровлення повітря виробничого середовища застосовують загально-обмінну приточно-витяжну і місцеву вентиляцію, обладнання повітряних теплових завіс на дверях і воротах цехів у зимовий час та ін. Безпека праці при механізованій обробці деревини. На будівництві значний обсяг виконання цілого ряду як основних, так і допоміжних робіт пов'язаний з механізованою обробкою деревини. Це розпилювання лісоматеріалів на лісопилних рамах, обробка лісоматеріалів на пиляльних, фугувальних, рейсмусних, свердлильно-довбальних, шліфувальних верстатах.

Найбільш розповсюджені циркулярні (круглі, дискові) пили, які обертаються разом з валом. Дискові пили володіють коловою швидкістю понад 30 м/с і тому небезпечні, головним чином для рук робітника, який подає ручну підпилу матеріал. При розпилюванні деревини на циркулярних пилах небезпека поранення рук робітника зростає у момент закінчення розпилювання деталі, яку він підштовхує і коли руки знаходяться у безпосередній близькості від пиляльного диску. Не меншу небезпеку викликає можливе руйнування пиляльного диску, що може призвести до тяжкого травмування робітника, який обслуговує пилу. Майже все обладнання для обробки деревини має елементи і деталі, що рухаються або обертаються з великою швидкістю, тому для них з метою забезпечення безпеки ставляться особливі вимоги. Відповідно до норм деревообробне обладнання повинно мати запобіжні й огорожувальні пристрої, які б виключали: небезпечне зіткнення людини з рухомими елементами і інструментом, який ріже; виліт інструмента, який ріже, або інших деталей; викидання інструментом, який рухається, заготовок, які обробляються, та відходів; можливість травмування людей при установці й заміні інструменту, що ріже; можливість виходу за установлені межі рухомих частин обладнання (кареток, санчат, візків, рамок, столів, супортів). Робоча частина інструментів, що ріже (пил, фрез, ножових головок та ін.) повинна закриватись автоматично діючим огороженням, яке відкривається під час проходження матеріалу, що обробляється, чи інструменту тільки для його пропуску на величину, яка відповідає габаритам матеріалу за висотою і шириною для безпеки.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							50
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

Нерухомі огороження допускається використовувати у тих випадках, коли вони виключають можливість зіткнення верстатника з приведеним у дію інструментом, що ріже. Такі огороження (у тому числі неробочої частини інструментів, що ріжуть) можуть одночасно використовуватись і як пристрої для уловлювання відходів, і як пристрої для їх вилучення, а також як конструкції, що лушать шум. Огороження інструментів, що ріжуть і які необхідно відкривати чи знімати для заміни і правки, повинні бути заблоковані з пусковими і гальмовими пристроями. Огороження, які відкриваються або легко знімаються цепних, ремінних, зубчастих і фрикційних передач шестерень ланцюгових конвеєрів повинні бути заблоковані з пусковим пристроєм. Пристрої, які блокують, повинні виключати можливість пуску обладнання при незачинених або знятих огороженнях, забезпечувати повну зупинку двигунів приводів у випадку відчинення огорожень чи їх частин або виключати відкривання огорожень під час роботи. Для спостереження за вузлами чи деталями, що огорожують, або при необхідності притоку повітря до них відповідні частини огорожень можуть бути з решітки, сітчастими, з прозорого матеріалу чи у вигляді жалюзі.

Крім небезпечних виробничих факторів, що призводять до травм, у деревообробних майстернях наявні й шкідливі виробничі чинники, які є джерелами професійних захворювань, а саме пил, шум, вібрація та ін. Захист від шкідливих виробничих чинників здійснюється за допомогою як засобів колективного захисту (ЗКЗ), так і засобів індивідуального захисту (ЗІЗ).

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
							51
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		

Розділ:
5. Інженерний благоустрій та транспорт
601-АД 10588984

Виконав ст. групи 601-АД
Муха Д.В.

5.1 Організація транспортно-пішохідних зв'язків

Організація транспортно-пішохідних зв'язків культурних центрів в місті Полтава було запроєктовано за допомогою ряду таких заходів:

1. Розробка оптимальної системи громадського транспорту, яка забезпечить зручний доступ до культурного центру для мешканців міста. Це включає в себе розширення маршрутів автобусів, тролейбусів та таксі, через центр міста.

2. Створення пішохідних зон і велосипедних доріжок, які забезпечать безпечний та комфортний доступ до культурного центру для пішоходів та велосипедистів, які використовують такий рід транспорту для свого маршруту.

3. Розміщення інформаційних стендів та схем навколо міста, що допоможе мешканцям та відвідувачам легко знаходити шлях до культурного центру.

4. Організація спеціальних заходів, таких як виставки, експериментаріуми, що привертають увагу до культурного центру та сприяють популяризації цього об'єкту серед мешканців та гостей міста. Ці заходи сприятимуть покращенню доступності культурного комплексу у місті Полтава та сприятимуть розвитку культурної інфраструктури міста та покращення духовного розвитку містян.

Умовні позначення

- - маршрутні таксі
- - тролейбусне сполучення
- - автобусне сполучення
- - зупинки громадського транспорту
- - ділянка для проєктування

									Арк.
									52
Зм.	Кільк.	Арк.	№ док.	Підпис	Дата	601-АД 10588984 ПЗ			

5.2 Благоустрій об'єкту дослідження

Генплан культурного центру - це основа, яка визначає загальну концепцію розвитку території та інфраструктури культурного центру. Він включає в себе плани забудови, ландшафтного дизайну, розміщення споруд, площів, паркових зон, а також інші аспекти, пов'язані з організацією простору та інших аспектів.

Генплан культурного центру включає такі наступні складові об'єкту:

1. Забудова: плани будівель, їх функціональне призначення, розміщення на території та створення функціональності комплексу для зручності.

2. Інфраструктура: розміщення доріг, тротуарів, парковок, велосипедних доріжок, та зон відпочинку для відвідувачів запроєктованого комплексу.

3. Ландшафтний дизайн: зелені насадження, паркових зон, архітектурних елементів, також на території будівлі є сакури, як ідея яка створює сезонну фотоплощадку для відвідувачів, та створює символ в місті Полтава.

4. Безпека та доступність: плани евакуації, незадимлювальні сходи, розміщення пожежних гідрантів, доступ для людей з обмеженими можливостями, комплекс є повністю інклюзивний та зручний для людей.

5. Інші аспекти: водопостачання, водовідведення, освітлення, системи безпеки.

Загальний вид ділянки, яка запроєктована

Генплан культурного центру є важливим інструментом для розвитку культурної інфраструктури міста та створення комфортного та привабливого середовища для мешканців та відвідувачів. Саме він створює доступність та комфорт до будівлі та рекреаційних зон цієї будівлі. Також на ділянці є надземні парковки та підземний паркінг, для якого є заїзди по обидві боки ділянки. Взагалом ділянка створює комфорт та зручність для відвідувачів комплексу.

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		53

Список використаних джерел

1. <https://studfile.net/preview/9643822/page:5/>
2. <https://www.re-thinkingthefuture.com/2020/08/31/a1644-10-things-to-remember-while-designing-cultural-centers/>
3. <https://ocnt.com.ua/proyektna-diyalnist-u-sferi-kultury/>
4. <http://nebotan.info/corporative/formation.php>
5. <https://core.ac.uk/download/pdf/268616562.pdf>
6. © Дмитраш О.Ю. Чинники, що впливають на проектування студентських освітньо-культурних просторів і будівель. Теорія та практика дизайну: зб. наук. праць. Архітектура та будівництво. К.: НАУ, 2022. Вип. 25. С. 49-57. doi: 10.18372/2415-8151.25.16778
7. Зінькович Г., Болотов Г., Кругляк С., Чижевський А., Жога В. - Сільські та спортивні будівлі, Київ, "Врожа",
8. Основні теорії містобудування: навчальний посібник для вузів/ З.Н. Яргина, Я.В. Косицький, А.Є. Гутнов, та інші.
9. <https://www.minregion.gov.ua/wp>
10. <https://structurestx.com/about-us/cultural-centers/>
11. https://ebrary.net/164229/management/introduction_cultural_centers
12. <https://dbn.co.ua/load/normativy/dbn/1-1-0-9>
13. <http://dspace.nbuiv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/14259/24-Rudenko.pdf?sequence=1>
14. <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-02-6003-0/4.pdf>
15. <http://dreamdim.ua/wp-content/uploads/2019/01/DBN-V.2.2-16-201X.pdf>
16. <https://vseosvita.ua/library/aki-buvaut-teatri-nus-119141.html>
17. <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/30366/>
18. <https://mhpi.chnu.edu.ua/index.php/issues/article/view/197>

						601-АД 10588984 ПЗ	Арк.
Зм.	Кільк.	Арк.	№док.	Підпис	Дата		51